ARYAN RELIGIOUS INSTRUCTOR:

IN SANSKRIT, ENGLISH, TAMIL & TELUGU.

BY

[illegible] S. [illegible], B. A., F. T. S.

1. The maximum time allowed for retention of a book shall be one fortnight. It may be borrowed again if not required by others.

2. No reference books shall be lent out.

3. No borrower shall have more than two volumes out of the Library at one time.

4. Borrowers must not pass books from one to another but must return them to the Librarian.

5. Library books must not be used as class-books.

6. Any one who defaces by writing or otherwise damages any book shall pay the full cost of the book or of the entire works, if it consists of more than one volume.

7. The borrower shall be responsible for the value of the books lent out to him if they are lost, damaged or otherwise cannot be returned to the Library when they are due or recalled.

8. The presence of the voucher with the Librarian shall be considered sufficient proof of the non-return of books.

1615-36 The Bangalore Press

With best regards

ओं.

आर्यधर्मबोधिनी.

ARYA DHARMA BODHINÎ:

ARYAN RELIGIOUS INSTRUCTOR:

A SANSKRIT POEM

Containing the Essence of Aryan Morality and Religion,

BY

R. SIVASANKARA PANDIYAJI, B.A., F.T.S.

(Sanskrit—English Edition.)

लोके बालहितार्थाय शिवशङ्करशर्मणा ।
आर्यधर्माख्यसत्काव्यं रचितं भास्कराङ्कितम् ॥

This moral and religious poem named "*Arya Dharma Bôdhinî*", is composed by Sivasankara Sarma, with the object of advancing both secular and spiritual happiness of young persons in the world; it is dedicated to **Bhâskara.**

1. शरीरं पोषणीयं स्यात् सुखदं ज्ञानदं यतः ।
धैर्यं स्वगौरवं ज्ञानं साधनीयं च भास्कर ॥

O Bhâskara! Our body should be well protected, because it gives us happiness and knowledge. We should ever practise self-reliance and self-respect, and should acquire self-knowledge.

2. आत्मानं तोषयेन्नित्यं सत्पानेन सुभोजनात् ।
नशोषयेत्तमात्मानं ज्ञानमूलं हि भास्कर ॥

O Bhâskara! We should nourish our body well by means of good water and good food; we should not emaciate our body, because it is the source of knowledge.

3. देहारोग्यं विना नृणां पुष्कलेन धनेनकिम् ।
तदस्तिचेत्सुखं सर्वं नरः प्राप्नोति भास्कर ॥

O Bhâskara! What is the use of enormous wealth to men, if they do not possess health? If there is health, a man will obtain all kinds of joys.

4. मधुराणीह भक्ष्याणि देहारोग्यकराणि च ।
नूतनान्युचिते काले भक्षणीयानि भास्कर ॥

O Bhâskara! We should eat at proper times such food as is fresh, sweet and healthy to the body.

5. कुटुम्बपोषणार्थं यः कायक्लेशं करोति च ।
लोके पूज्यस्सवै श्रेष्ठं मानान्नंचैव भास्कर ॥

O Bhâskara! He alone is really worthy of honour in the world who works hard with his body for maintaining himself and his family; food obtained by honest labour is most excellent.

6. कष्टार्जितधनेनैव जीवनं परमोत्तमम् ।
स्वफालस्वेदजं तद्धि श्रेष्ठं लोकेषु भास्कर ॥

O Bhâskara! Maintaining ourselves by wealth acquired by hard labour is the most excellent method of livelihood; wealth acquired by the sweat of one's brow, is the best kind of wealth in the world.

7. वञ्चनद्यूतचौर्याद्यैः जीवनं चाधमाधमम् ।
दुःखमूलं परापेक्षजीवनंचैव भास्कर ॥

O Bhâskara! Obtaining livelihood by having recourse to treachery, gambling and other mean ways, is most reprehensible; managing to live by lazily hanging on others, is the cause of sorrows.

8. कष्टार्जितधनेनैव त्यागं भोगं च कारयेत् ।
धनमेलनमात्रेण साधितं किन्तु भास्कर ॥

O Bhâskara! In this world, we should enjoy true pleasures and bestow gifts on others only with such money as is acquired by us by our hard labour; of what avail is the simple hoarding up of wealth?

9. कष्टार्जितधनेनैव यस्सन्तुष्टो भवेत्सुधीः ।
तस्य लोकस्त्वयं स्वर्गः पूज्यो भवति भास्कर ॥

O Bhâskara! This world becomes heaven itself to that wise person who becomes perfectly satisfied with the wealth he acquires by his own labour; he deserves both respect and honour.

10. बलवान् दृढकायोऽपि पटुःपञ्चेन्द्रियेष्वपि ।
याचनां कुरुते योवै सोहश्चोरश्च भास्कर ॥

O Bhâskara! He who lives by beggary, although he is strong and able-bodied and is powerful in all his five senses, is really a robber in the daytime.

11. इह लोके च पितरौ स्वाधीनौ त्रिदशौ शुभौ ।
तौतु प्रीतौ पुराकृत्वा भजेद्देवं च भास्कर ॥

O Bhâskara! Father and mother are in this world easily accessible and good divinities to a man; he should at first honour and please them, and then should he worship God.

12. स्वपोषकौ च पितरौ यस्त्यक्त्वान्यत्र तिष्ठति ।
सन्निकृष्टो महापापी कृतघ्नश्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara! He who lives in this world, abandoning his parents who have been his own protectors, is a very mean person, a great sinner, and certainly a very ungrateful creature.

13. दण्डयेत्पुत्रशिष्यांश्च दण्डो बहुगुणो भवेत् ।
गुरुशिश्रूषणं कुर्युः ते सुखार्थाय भास्कर ॥

O Bhâskara ! We should punish well our sons and students, because the rod gives rise to many good qualities. We should serve our preceptors properly, as it will lead to happiness.

14. लोके पित्राच पुत्राय नदेयमधिकं धनम् ।
दत्तं चेत्सदुराचारो दुष्टो भवति भास्कर ॥

O Bhâskara ! A father should not leave much wealth to his son in this world ; if he does so, the son will generally fall into evil habits and will become a wicked fellow.

15. न देयं पुत्र पौत्रेभ्यः यथेष्टं लौकिकं धनम् ।
तेभ्यो विद्या धनं देयं तच्छ्रेष्टं खलु भास्कर ॥

O Bhâskara ! We should not bestow on our sons and grandsons excessive worldly goods; we should give them the wealth of secular and spiritual education, because it is the most excellent kind of wealth.

16. अशास्त्रीयोह्यनारोग्यः विद्याभङ्गकरस्तथा ।
प्राणापायकरोबाल्ये विवाहश्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara ! Early or infant marriage is opposed to the tenets of religion, is the cause of ill-health, will spoil education, and will even endanger the life of a man.

9. कष्टार्जितधनेनैव यस्सन्तुष्टो भवेत्सुधीः ।
तस्य लोकस्त्वयं स्वर्गः पूज्यो भवति भास्कर ॥

O Bhâskara! This world becomes heaven itself to that wise person who becomes perfectly satisfied with the wealth he acquires by his own labour; he deserves both respect and honour.

10. बलवान् दृढकायोऽपि पटुःपञ्चेन्द्रियेष्वपि ।
याचनां कुरुते योवै सोहश्चोरश्च भास्कर ॥

O Bhâskara! He who lives by beggary, although he is strong and able-bodied and is powerful in all his five senses, is really a robber in the daytime.

11. इह लोके च पितरौ स्वाधीनौ त्रिदशौ शुभौ ।
तौतु प्रीतौ पुराकृत्वा भजेद्देवं च भास्कर ॥

O Bhâskara! Father and mother are in this world easily accessible and good divinities to a man; he should at first honour and please them, and then should he worship God.

12. स्वपोषकौ च पितरौ यस्त्यक्त्वान्यत्र तिष्ठति ।
सन्निकृष्टो महापापी कृतघ्नश्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara! He who lives in this world, abandoning his parents who have been his own protectors, is a very mean person, a great sinner, and certainly a very ungrateful creature.

13. दण्डयेत्पुत्रशिष्यांश्च दण्डो बहुगुणो भवेत् ।
गुरुशिश्रूषणं कुर्युः ते सुखार्थाय भास्कर ॥

O Bhâskara ! We should punish well our sons and students, because the rod gives rise to many good qualities. We should serve our preceptors properly, as it will lead to happiness.

14. लोके पित्राच पुत्राय नदेयमधिकं धनम् ।
दत्तं चेत्सदुराचारो दुष्टो भवति भास्कर ॥

O Bhâskara ! A father should not leave much wealth to his son in this world ; if he does so, the son will generally fall into evil habits and will become a wicked fellow.

15. न देयं पुत्र पौत्रेभ्यः यथेष्टं लौकिकं धनम् ।
तेभ्यो विद्या धनं देयं तच्छ्रेष्टं खलु भास्कर ॥

O Bhâskara ! We should not bestow on our sons and grandsons excessive worldly goods; we should give them the wealth of secular and spiritual education, because it is the most excellent kind of wealth.

16. अशास्त्रीयोह्यनारोग्यः विद्याभङ्गकरस्तथा ।
प्राणापायकरोबाल्ये विवाहश्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara ! Early or infant marriage is opposed to the tenets of religion, is the cause of ill-health, will spoil education, and will even endanger the life of a man.

17. विद्याधनगृहानेह पुरासम्पाद्य मानवः ।
पश्चादुद्वाहयेत्कन्यां सुगुणाञ्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara ! A man should at first acquire learning, wealth and a house, and then he should marry a girl of good character.

18. पातिव्रत्यं यथा स्त्रीणां धर्माणां चोत्तमोत्तमम् ।
एकपत्नीव्रतं त्वं हि पुरुषाणां च भास्कर ॥

O Bhâskara ! Just as chastity is the most excellent act of virtue to women, so also continence is to men.

19. भार्यान्तरं न सेवेरन् पुरुषास्सुखकामिनः ।
पत्यन्तरं न सेवेरन् स्त्रीरत्नानीह भास्कर ॥

O Bhâskara ! Those men who wish for their happiness, should not seek for any other woman than their wife. Excellent women too should not seek for any other man than their husband in the world.

20. स्वभार्योत्सर्जनं लोके परदारोपसेवनम् ।
परद्रव्यापहारश्च दुष्कार्याणीह भास्कर ॥

O Bhâskara ! Abandoning one's own wife, having intercourse with the wives of other men, and depriving others of their wealth, are certainly very bad actions on earth.

21. साध्वीञ्च सुगुणां भार्यां परित्यज्यैव मानवः ।
वेश्यायां रमते यस्तु पशुः पापी च भास्कर ॥

O Bhâskara! That man who abandons his wife who possesses both chastity and other good qualities, and takes pleasure in whores, is a sinner and a brute.

22. कुलीनेन नरेणैव वेश्यात्याज्यामहाहिवत् ।
वेश्यादेहस्तु दुर्व्याधि दुःखमूलश्च भास्कर ॥

O Bhâskara! A man who is well-born should at once shun prostitutes and harlots like venemous serpants; the body of a whore is the root of horrible diseases and sorrows.

23. स्त्रीणां दुःखं न कर्तव्यं पुरुषैस्सुखकामिभिः ।
नानासुखानि कुर्वन्ति स्त्रीरत्नानीह भास्कर ॥

O Bhâskara! Those persons who desire happiness, should not cause sorrow to women; excellent women will give rise to various kinds of happiness in the world.

24. पतिर्हिदेवोनारीणां बन्धूनामुत्तमोत्तमः ।
सेवेरन्हि स्त्रियस्तस्मात् स्वपतिंचैव भास्कर ॥

O Bhâskara! To women, their husbands are their Gods; they are the best of all their kinsmen. Consequently, women should serve faithfully their husbands.

25. स्वभर्तॄणां हितं कुर्युः प्रीतिं कुर्युः कुलस्त्रियः ।
यतः कुटुंब भारादीन् तेवहन्तीह भास्कर ॥

O Bhâskara! Family women should always do good to their husbands and should please them, because they bear the burden of maintaining them and their families.

26. कन्यादानं महा श्रेष्ठं शुद्धंसालंकृतंचयत् ।
तद्दातापुण्यवान्लोके कीर्तिमाम्श्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara! The pure gift of a virgin in marriage after adorning her with some jewels (without accepting anything in return), is the highest kind of gift; such a giver becomes a man of righteousness and renown in the world.

27. कन्याविक्रय एव स्यात् यद्दानं शुल्क पूर्वकम् ।
कन्या शुल्कगृहीताहि महापापी च भास्कर ॥

O Bhâskara! That gift of a girl in marriage to another which is done on receipt of money &c., by her parents or others, is tantamount to a sale of the girl; the receiver of money by such a sale, is the most sinful mortal.

28. नदुष्टान्विश्वसेल्लोके तेस्वकार्यधुरन्धराः ।
स्वामिकार्यं स्वलाभार्थं व्यर्थंकुर्वन्ति भास्कर ॥

O Bhâskara! We should not believe wicked persons in the world; they are ever bent upon realizing their own selfish desires; they will spoil

the business of their masters for securing their own profits.

29. परकार्यं स्वकार्यार्थं दुर्जनानाशयन्ति हि ।
तस्मात्तान्वर्जयेद्दुष्टान् पशुप्रायांश्च भास्कर ॥

O Bhâskara! Wicked persons would spoil the work of others to accomplish their selfish objects; therefore, we should avoid them, as they are evil minded and brutal in their habits.

30. परित्याज्यास्सदालोके क्रोधमत्सरदुर्मदाः ।
दयाशान्तिर्विनीतत्वं सेवितव्यं च भास्कर ॥

O Bhâskara! Anger, malice, and haughtiness should ever be shunned in the world; and kindness, patience and meekness should be practised.

31. असूया दुःखदालोके नैच्यदौर्बल्य सूचिका ।
तान्त्यक्त्वासाधयेत्स्पर्धां सुखदांचैव भास्कर ॥

O Bhâskara! Envy gives rise to sorrow and trouble in the world and indicates meanness and weakness of mind in a man; it should, therefore, be shunned; and emulation should be practised, as it gives rise to happiness and prosperity.

32. लोभो नीचगुणो लोके तस्मात्तं परिवर्जयेत् ।
दातृत्वं पुण्यदं यस्मात् तत्पोषय च भास्कर ॥

O Bhâskara! Miserliness is a very mean quality in the world; therefore, we should give it up

thoroughly. Generosity is a righteous quality; therefore, we should maintain it well.

33. परस्पर विरोधं च तिरस्कारं च वर्जयेत् ।
तथा च भ्रातृवात्सल्यं साधयेच्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara! We should entirely avoid mutual animosity and hatred, and should look upon all in this world as our brothers and treat them with affection.

34. कार्यालस्यं च पैशुन्यं वाक्पारुष्यं च वर्जयेत् ।
जाग्रत्वं प्रियवक्तृत्वं साधयेच्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara! We should ever avoid delays in doing any work, back-biting, and harshness of speech; and we should practise activity in work and mildness of speech.

35. सुखप्रीतिकरं वाक्यं कार्यार्थी भाषते भृशम् ।
प्रियं त्यक्त्वाहितंवाक्यं गृह्णीयाच्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara! A selfish and time-serving person would always say such a thing as would flatter and please a man; but we should not care for pleasant words, but should attend to good advice alone.

36. धनार्थमधिकारार्थं सुखार्थं वा विशेषतः ।
नाधिकाशां सुधीः कुर्यात् नाशहेतुश्च भास्कर ॥

O Bhâskara! A wise person should not cherish inordinate and excessive desire for wealth, power, or pleasure; it will lead to ruin and sorrow.

37. लोकनिन्दा न कर्तव्या कर्तव्यञ्चात्मशोधनम् ।
स्वशुद्धिरस्तिचेल्लोकः शुभो भवति भास्कर ॥

O Bhâskara! We should not blame the world for anything, but we should examine ourselves well. If we ourselves are pure, the world becomes good to us.

38. स्वशक्त्यतीतकार्याणि नकुर्वीतकदाचन ।
कृतानि यदि दुर्बुध्या दुष्फलं याति भास्कर ॥

O Bhâskara! On no account should a person undertake to do anything which is beyond his power; if he foolishly does such a thing, he will meet with evil results.

39. परजाति मताचारान् दूषयेन्नकदाचन ।
लोकोभिन्नरुचिर्यस्मात् पापदंचैव भास्कर ॥

O Bhâskara! As there are different tastes and predelictions in the world, no one should abuse at any time the castes, creeds, customs, or practices of others; moreover such abuse will give rise to sin.

40. राजद्रोहःपरित्याज्यः राजामातापितायतः ।
राजद्रोहीनिकृष्टश्च दुःखीभवति भास्कर ॥

O Bhâskara! As a king is both a father and a mother to his subjects, none should harbour treason; a disloyal person is a wretch aud will become a prey to sorrows.

41. नजल्पेच्च सभांगत्वा काकमर्कटघूकवत् ।
सद्वाक्यं शुकवद्ब्रूयात् सकृत्तदपि भास्कर ॥

O Bhâskara! When one attends a meeting, one should not utter nonsense like the noise made by a crow, a monkey, or an owl; but one should try to make a good speech like the words of a parrot, and that too one should do only on rare occasions.

42. बहिराडम्बरोव्यर्थः नान्तस्सामर्थ्यमास्तिचेत् ।
कार्यहीनस्यवाग्जालं यथाव्यर्थं हि भास्कर ॥

O Bhâskara! If a person has not any intrinsic merit or skill, mere outward pretensions are vain and useless, just as the boastful and high-flown words of an unpractical person are.

43. नातिव्ययं च कुर्वीत नादायादधिकं नरः ।
वार्धक्यार्थंधनंशश्वत् रक्षेद्यत्नेन भास्कर ॥

O Bhâskara! A person should not spend his money extravagantly and should never live beyond his means; he should carefully save sufficient money as a provision for his old age.

44. सत्सम्गतिस्सदाकार्या सज्जनाहित बोधकाः ।
लोकोपकार पारीणाः सुखदाश्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara! We should ever keep good company; good men are good advisers, earnest doers of public good, and givers of happiness to others.

45. लोकोपकार कार्याणि ये कुर्वन्ति सदा नराः।
ते भवन्त्यमराःपुण्याः कीर्तिमन्तश्च भास्कर ॥

O Bhâskara! Those persons who ever work for public good, become immortals, as it were, by their righteous actions and good reputation.

46. पुरासन्मित्रसौख्यन्तु कृत्वापश्चात्स्वकार्यवान् ।
सज्जनो भवति क्षिप्रम् सन्नरस्सोहि भास्कर ॥

O Bhâskara! A good person at first contributes quickly to the welfare of his true friend and then looks after his own business; he alone is a true man.

47. कठोरमपि तत्काले परिणामेहितंचयत् ।
तद्वाक्यं भाषते साधुः तद्गृण्हीयाच्च भास्कर ॥

O Bhâskara! A good man will give only such advice as will lead to good in the end, though it may appear unpleasant in the beginning. We should necessarily accept it.

48. नीतिवाक्यार्थमालोच्य तत्प्रकारेण संचरेत् ।
नोचेद्धास्यास्पदं व्यर्थं वाग्जालंस्याच्च भास्कर ॥

O Bhâskara! A person, after considering well the meaning of moral maxims, should conduct himself well according to them; if not, all his verbal knowledge will become an object of ridicule and vain-glory.

O Bhâskara! As a king is both a father and a mother to his subjects, none should harbour treason; a disloyal person is a wretch and will become a prey to sorrows.

41. नजल्पेच्च सभांगत्वा काकमर्कटघूकवत् ।
सद्वाक्यं शुकवद्ब्रूयात् सकृत्तदपि भास्कर ॥

O Bhâskara! When one attends a meeting, one should not utter nonsense like the noise made by a crow, a monkey, or an owl; but one should try to make a good speech like the words of a parrot, and that too one should do only on rare occasions.

42. बहिराडम्बरोव्यर्थः नान्तस्सामर्थ्यमास्तिचेत् ।
कार्यहीनस्यवाग्जालं यथाव्यर्थं हि भास्कर ॥

O Bhâskara! If a person has not any intrinsic merit or skill, mere outward pretensions are vain and useless, just as the boastful and high-flown words of an unpractical person are.

43. नातिव्ययं च कुर्वीत नादायादधिकं नरः ।
वार्धक्यार्थंधनंशश्वत् रक्षेद्यत्नेन भास्कर ॥

O Bhâskara! A person should not spend his money extravagantly and should never live beyond his means; he should carefully save sufficient money as a provision for his old age.

44. सत्सम्गतिस्सदाकार्या सज्जनाहित बोधकाः ।
लोकोपकार पारीणाः सुखदाश्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara! We should ever keep good company; good men are good advisers, earnest doers of public good, and givers of happiness to others.

45. लोकोपकार कार्याणि ये कुर्वन्ति सदा नराः।
ते भवन्त्यमराःपुण्याः कीर्तिमन्तश्च भास्कर ॥

O Bhâskara! Those persons who ever work for public good, become immortals, as it were, by their righteous actions and good reputation.

46. पुरासन्मित्रसौख्यन्तु कृत्वापश्चात्स्वकार्यवान् ।
सज्जनो भवति क्षिप्रम् सन्नरस्सोहि भास्कर ॥

O Bhâskara! A good person at first contributes quickly to the welfare of his true friend and then looks after his own business; he alone is a true man.

47. कठोरमपि तत्काले परिणामेहितंचयत् ।
तद्वाक्यं भाषते साधुः तद्गृण्हीयाच्च भास्कर ॥

O Bhâskara! A good man will give only such advice as will lead to good in the end, though it may appear unpleasant in the beginning. We should necessarily accept it.

48. नीतिवाक्यार्थमालोच्य तत्प्रकारेण संचरेत् ।
नोचेद्धास्यास्पदं व्यर्थं वाग्जालंस्याच्च भास्कर ॥

O Bhâskara! A person, after considering well the meaning of moral maxims, should conduct himself well according to them; if not, all his verbal knowledge will become an object of ridicule and vain-glory.

49. केसरेढ्यं यथा पुष्पं देवार्हं भवति प्रियम् ।
नरस्सदर्हो भवति सुगुणाढ्योहि भास्कर ॥

O Bhâskara! Just as a flower becomes fit for use in divine worship when it has pollen in it, so also a person becomes worthy of honor by good men, only when he becomes endowed with good qualities.

50. वाचिसत्यं करेदानं मनसि ब्रह्मचिन्तनम् ।
त्रीणिकार्याणिलोकेस्मिन् सुखदानिहि भास्कर ॥

O Bhâskara! The following three acts will certainly give rise to happiness in this world, *viz.*, truthfulness in speech, liberality in the hand, and meditation of God in the mind.

51. सम्यगालोच्यवाग्दानं कुर्याद्धीमानतन्द्रितः ।
प्रतिज्ञांपालयेत्क्षिप्रं सुखीभवति भास्कर ॥

O Bhâskara! A sensible man should make a promise only after considering about it carefully and well; after once making a promise, he should fulfil it soon: He then will become happy.

52. सत्यसंरक्षणे कार्ये दृढचित्तो भवेत्सुधीः ।
वर्जयेच्चित्तचांचल्यं सत्यं जयति भास्कर ॥

O Bhâskara! A wise person should have a firm mind in the work of defending the truth; he should give up fickle-mindedness. Truth alone triumphs.

53. पुण्यवान्बुद्धिमान्श्रीमान् पात्रे दानं करोतियः ।
अपात्रदानकर्तातु महापापी च भास्कर ॥

O Bhâskara! He who bestows gifts on deserving objects of charity, is really a person of great virtue, wisdom, and wealth; and he who bestows gifts on undeserving objects, is certainly a great sinner.

54. महाजनानुरागोहि सम्पाद्योधीमतासदा ।
नत्याज्योधर्ममार्गश्च कथञ्चिदपि भास्कर ॥

O Bhâskara! Popularity should certainly be well acquired by a wise person always; a righteous course of conduct should never be abandoned on any account whatever.

55. दीर्घमालोच्य कार्याणि कर्तुमुद्योगवान्भवेत् ।
कुर्वन्नोपरमेद्धीरः पुरुषस्सो हि भास्कर ॥

O Bhâskara! A person should undertake to do any work, only after considering well over it for a long time; a resolute man should not give up any work after once beginning to do it. He alone is a true man.

56. कृतज्ञत्वं मनुष्याणां सद्गुणश्रेष्ठमुच्यते ।
कृतघ्नत्वं दुर्गुणानां अधमञ्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara! It is said that gratitude is the most excellent quality of men and that ingratitude is the most reprehensible quality.

57. धनाढ्योपि बलाढ्योपि साधिकारोपि मानवः ।
धारयेद्विनयं लोके मान्यो भवति भास्कर ॥

O Bhâskara! Although a person is well endowed with riches, power, and authority, yet he should in the world act with modesty and meekness. He will be then honoured by all.

58. प्रभुकार्यनियुक्तस्तु कार्यनिर्वहणे भवेत्।
जागरूकस्सदाशुद्धः न्यायदर्शी च भास्कर ॥

O Bhâskara! A person who is appointed to discharge some official duties, should, in carrying them out, ever act with diligence and honesty, and should observe justice.

59. जन्मदेशाभिमानं यः करोति प्रज्ञया सदा ।
सोभीष्टं लभते लोके पुण्यं कीर्तिञ्च भास्कर ॥

O Bhâskara! He who always practises patriotism in an intelligent way, will obtain his desires, and will get fame and virtue in the world.

60. स्वदेशजनवात्सल्यं स्वमते परिशीलनम् ।
स्वधर्माचरणं लोके सत्कार्याणि हि भास्कर ॥

O Bhâskara! Loving one's own countrymen, examining well one's own religion, and discharging one's own duties, are certainly very good actions in the world.

61. राजभक्तिस्सदा कुर्यात् राजादेवांशजोयतः ।
प्रायशोराजभक्तश्च सुखी भवति भास्कर ॥

O Bhâskara! As a king has something divine in him, every one should practise loyalty; a loyal person will generally enjoy happiness.

62. चित्तदार्ढ्यं च सौलभ्यं परमानरतिस्सदा ।
धारयेद्बुद्धिमान्लोके हितार्थश्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara! Decision of character, affability, and polite behaviour towards others, these good qualities should be ever observed in the world by men in view to their welfare and happiness.

63. जीर्णप्राचीनधर्माणां उद्धारःपरमोत्तमः ।
नूत्नदुर्बलधर्माणां स्थापनादपि भास्कर ॥

O Bhâskara! It is much more excellent to re-establish well on a firm basis an old and dilapidated work of charity than to establish a new work of charity with insufficient funds.

64. कर्तव्याहिदयालोके चाश्वपश्वादिजन्तुषु ।
क्रूरकृत्यानिवैतेषु न कर्तव्यानि भास्कर ॥

O Bhâskara! We should treat horses, cows and other animals in the world with great kindness, and we should not on any account practise cruelty towards them.

65. अपकारिण्यपि सदा कुर्वीतैवोपकारकः ।
ददातिमल्लिकादग्धा यथापुष्पाणि भास्कर ॥

O Bhâskara! We should ever do good to others although they might have done evil to us, just as a jasmine tree yields plenty of flowers although it is partially burnt with fire.

66. लाभालाभौ सदानृणां सहजौहिमहीतले ।
उभयस्मिन्नपिसमाः तत्वज्ञाः खलु भास्कर ॥

O Bhâskara! In this world, profit and loss (success and defeat), are ever common to all persons; but sages look upon both with an equal mind.

67. सन्नीतिन्यायवृत्तस्य दुःखमादौ भवेदपि ।
सुखमेवभवेदन्ते धर्मो जयति भास्कर ॥

O Bhâskara! Although misery may happen in the beginning to a person who acts with equity and justice, yet happiness alone will overtake him in the end; righteousness leads to victory.

68. सत्कर्म सुखदंलोके दुष्कर्मैव च दुःखदम् ।
आशाजन्मकरीनृणां मोक्षार्थी भव भास्कर ॥

O Bhâskara! Good *karmas* (deeds) give rise to happiness, and bad *karmas* to misery in the world; desires lead to *janmas* (births); strive to obtain salvation (freedom from the misery of births and deaths).

69. सज्जन्म लभते मर्त्यः सुखं च शुभकर्मणा ।
दुष्कर्मणाधिकं दुःखं दुर्जन्मेति च भास्कर ॥

O Bhâskara! Good birth and happiness accrue to men by the performance of good deeds, while bad birth and misery accrue by the performance of evil deeds.

70. मनसा भगवद्ध्यानं वचसा देवकीर्तनम् ।
तत्सेवनं शरीरेण भक्तिकृत्यानि भास्कर ॥

O Bhâskara! Thinking of God by means of mind, praising Him by speech, and serving Him by body, are important acts of devotion.

71. चित्तशुद्धिकरंनोचेत् कर्मजालंनिरर्थकम् ।
ब्रह्मज्ञानकरंनोचेत् विद्याजालं च भास्कर ॥

O Bhâskara! Such hosts of Karmas or religious duties as do not make the mind pure, are thoroughly useless. Similarly, all that education which does not impart spiritual knowledge to a person, is perfectly vain.

72. आत्मरक्षणकार्येषु विश्वस्तव्यो न चेतरः ।
आत्मैवह्यात्मनो बन्धुरितिसूक्तिश्च भास्कर ॥

O Bhâskara! We should not trust others in the task of saving our souls; the ancient adage is one's soul alone is one's kinsman.

73. अस्थिरानश्वराहेयाः धनदेहगृहादयः ।
आत्मानित्योऽविनाशी च सदानन्दश्च भास्कर ॥

O Bhâskara! Wealth, body, house, and other things are transient, destructible and contemptible; but the soul or self is eternal, indestructible and ever happy.

74. यथा दुर्मलसन्त्यागो देहसौख्यं प्रयच्छति ।
तथाऽज्ञानमलत्यागो ह्यात्मसौख्यं च भास्कर ॥

O Bhâskara! Just as washing off well all bad matter from our body, brings about health and joy, so also casting off the impurity of ignorance

from our mind, will give our soul happiness and salvation.

75. तृप्तिर्महौषधश्चैका दुःखरोगविनाशिनी ।
भवरोगहरं ब्रह्म ज्ञानमेव च भास्कर ॥

O Bhâskara ! Contentment is the only sovereign remedy for the disease of worldly sorrow; and spiritual knowledge is the only medicine for eradicating the terrible disease of the round of births and deaths in the world.

76. नकुर्यात्परसन्तापं नगच्छेत्खलमन्दिरम् ।
ज्ञानं सम्पादयेन्नित्यं भजेद्देवं च भास्कर ॥

O Bhâskara ! We should not cause grief to others, and should not frequent the houses of bad persons; but we should ever acquire both secular and spiritual knowledge, and should pray God well.

77. दीनस्यपोषणंलोके व्याधितस्यौषधावनम् ।
दुःखितस्योपशमनं देवसेवा हि भास्कर ॥

O Bhâskara ! In this world feeding the poor and the needy, giving medicine to the sick, and comforting and consoling the distressed and the afflicted, are certainly equivalent to acts of service to God.

78. न विशेषोस्तिलोकेस्मिन् कुक्षिपूरणपाटवे ।
ब्रह्मज्ञानानुसन्धानं श्रेष्ठमेकञ्च भास्कर ॥

O Bhâskara ! There is nothing in this world very remarkable in a man acquiring great skill in

earning money for filling up his stomach; the most excellent and the only great thing is the acquisition of spiritual knowledge and the realization of spiritual truths by self experience.

79. ब्रह्मज्ञानविचारश्च सदनुष्ठानमेव हि ।
सदा सन्तुष्टचित्तत्वं सुखानि त्रीणि भास्कर ॥

O Bhâskara! Spiritual investigation, practice of righteousness, and continual contentment are the three kinds of happiness.

80. सत्संगवस्त्रसंवीतः ब्रह्मज्ञानसुधांपिबन् ।
दैवभक्त्यन्नतृप्तोयः सद्भक्तस्सतु भास्कर ॥

O Bhâskara! He alone is a true devotee to God who is clothed well with the dress of good company, drinking joyfully the nectar of spiritual knowledge, and who is well satisfied with the food of devotion to God.

81. हसन्मुखं सदाधार्यं विच्छायवदनं त्यजेत् ।
पातुं देव्यस्ति सन्माता पिता देवोहि भास्कर ॥

O Bhâskara! We should ever put on a cheerful countenance and should abhor a morose face, because there is the great God, our heavenly father, and there is the great Goddess, our heavenly mother, ready to protect us.

82. मुखेनभगवन्नामोच्चारणंकुरुभक्तितः ।
हस्ताभ्यां हितकर्माणि देवं चिन्तय भास्कर ॥

O Bhâskara! Let your mouth utter the name of God with true devotion, let your hands do good and useful work, and let your mind think of God.

83. स्वल्पबीजान्महावृक्षः यथाचोत्पद्यते तथा ।
प्रपञ्चमखिलं रम्यं देवाद्भवति भास्कर ॥

O Bhâskara! Just as a big tree develops itself from a small seed, so also all this beautiful universe proceeds from God.

84. सर्वव्यापीच सर्वज्ञः सर्वशक्तियुतस्सदा ।
पालयत्यखिलं विश्वं परमेशो हि भास्कर ॥

O Bhâskara ! The Supreme Lord (*i. e.* God) alone ever maintains all this universe; He is omnipresent, omniscient, and omnipotent.

85. एकमेवाद्वयं ब्रह्म सच्चिदानन्दलक्षणं ।
निर्गुणं सगुणं शान्तं ध्यायेत्तच्चैव भास्कर ॥

O Bhâskara! The Vedas ordain that there is only one Supreme Being without a second. He is defined as the manifestation of truth, intelligence, and happiness. He is really devoid of name and form and other qualities; but when He wills, He manifests Himself as an embodied Being endowed with such qualities. He is ever quiescent. We should meditate on Him alone.

86. भिन्नभिन्ना यथा भाषा मतानि विविधानि च ।
तथापि भगवानेकः पाति सर्वञ्च भास्कर ॥

O Bhâskara! There are many different religions, just as there are languages of different kinds. Still there is but one God who protects everything.

87. निराकारोपि भगवान् लोकानुग्रह काम्यया ॥
वहतीहसुरूपाणि विविधानि हि भास्कर ॥

O Bhâskara! Although there is only one God, yet he takes different excellent forms on the earth with a desire to show his grace to the world.

88. गौरवार्थं मनुष्याणां प्रतिमाहि प्रतिष्ठिताः ।
भावार्थं भगवद्बिम्बाः देवागारे च भास्कर ॥

O Bhâskara! Statues and portraits of men are put up as a mark of respect and honour for worthy persons; similarly, idols rpresenting God are placed in temples in order to give an idea of God and his attributes to mankind.

89. सुवर्णप्रतिमायान्तु नानाभागेषुनास्ति हि ।
मूल्यभेदस्तथाभेदो न त्रिमूर्तिषु भास्कर ॥

O Bhâskara! Just as there is no difference in the value of gold in the different parts of a golden image, so there is no real difference in the Hindu Triad consisting of Brahma, Vishnu, and Siva.

90. ओङ्कारस्त्रिविधोभाति ब्रह्मविष्णुशिवात्मना ।
सृष्टिपालनसंहारान् कर्तुं देवो हि भास्कर ॥

O Bhâskara! God who is represented by the sacred syllable *Aumkâra* (in the Hindu Religion),

manifests himself as Brahma, Vishnu, and Siv for performing the functions of creation, protection, and dissolution in the universe.

91. नानादेशस्थिता भक्ताः नानाभाषोक्तनामभिः ॥
स्तुवन्त्येकं महादेवं कुतोयुद्धानि भास्कर ॥

O Bhâskara ! Various devotees to God inhabiting many different countries of the world worship the same Supreme God alone by means of many different names belonging to various kinds of languages. Such being the case, why should there vainly be wars and disputes among mankind in the name of religion ?

92. द्वैताद्वैत विवादेवा शैव वैष्णव विग्रहे।
वृथाकालं न कुर्वीत भवेत्साधुश्च भास्कर ॥

O Bhâskara ! We should not waste our time in controversies about dualism and nondualism and in quarrels about Siva and Vishnu, but we should endeavour to become good and pious men.

93. स्वपितृप्रार्थने लोके मध्यवर्ती निरर्थकः ।
भगवद्विषयेतद्वत् भवति श्रृणु भास्कर ॥

O Bhâskara ! A mediator is quite useless in making requests to one's own father; just in the same manner, a mediator is useless in the case of prayers to God.

94. तन्त्री वार्ता यथा क्षिप्रं गम्यस्थानाय गच्छति ।
तथासद्भक्तविज्ञप्तिः परं प्राप्नोति भास्कर ॥

O Bhâskara! The prayers of a true devotee reach directly the Supreme Being, just as a telegraphic message reaches at once its destination.

95. न भवेदति सन्तुष्टः सुखे दुःखे न शोकभाक् ।
सुखदुःखमयो लोकः दैवाधीनोपि-भास्कर ॥

O Bhâskara! We should not become elated with great joy when prosperity befalls us, nor should we become afflicted with great grief when adversity overtakes us. This world is made up of happiness and misery. Know that everything depends on the will of God.

96. भगवन्नामवक्तापि दुराचारो भवेद्यदि ।
नीचा न सत्परिग्राह्यः विध्यतीतो हि भास्कर ॥

O Bhâskara! Although a person utters the names of God, yet, if he becomes a man of bad conduct he is but a mean wretch and is unfit for the company of the good, as he is a breaker of the commandments of God.

97. देवाकारसमोदेहः हृद्देशो मूलमन्दिरः ।
ईश्वरोभाति तत्रैव शुद्धंचेत्तद्धि भास्कर ॥

O Bhâskara! Our body is equal to a temple; the cavity of our heart is the holy of holies (sanctum sanctorum); and God will certainly shine in it, if it is kept pure (*i. e*, free from sinful desires.)

98. हृदयं परिशुद्धञ्चेत् सदासद्भावयोगतः ।
दुष्टचिन्ताविहीनञ्चेत् देवस्फुरति भास्कर ॥

O Bhâskara! If the heart is kept pure by ever cherishing good thoughts and by freeing it well from evil intentions, then God will manifest himself.

99. धर्मसारोह्ययं लोकः मोक्षसारःपरस्मृतः ।
सर्वसारोहि भगवान् मोक्षमूलश्च भास्कर ॥

O Bhâskara! This world has righteousness for its essence; and the other world has salvation for its essence; God is the quintessence of everything, because he is the source of both righteousness and salvation.

100. क्लेशार्जितधनेनेह गार्हस्थ्यं पालयेत्सुधीः ।
लभेतभगवद्भक्त्या मोक्षानन्दञ्च भास्कर ॥

O Bhâskara! A wise person should in this world acquire wealth by his own labor and should lead a family life in a proper way; he should obtain the great joy of salvation through devotion to God.

आर्य धर्म बोधिनी समाप्ता.

End of The Aryan Relegious Instructor.

***Fama semper vivit*! Dien ayde!!!**

Printed at the "Sri Vidya Press" Kumbakonam.

ஓம்.

ஆர்ய தர்ம போதினி.

ARYA DHARMA BODHINI.

A SANSKRIT POEM.

containing the Essence of Aryan Morality and Religion,

BY

R. SIVASANKARA PANDIYAJI, B. A., F. T. S.

(SANSKRIT—TAMIL EDITION.)

𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 ।
𑌶𑌿𑌵𑌶𑌂𑌕𑌰𑌶𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌆𑌰𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 ।
𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾𑌂𑌕𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

இவ் வுலகத்தில் சிறுவர்களுடைய இஹ பர ஸௌக்கியங்களுக்காகச் சிவசங்கர ஶர்மாவினல் ஆரியதர்ம போதினி என்கிற நீதிமத கிரந்தம் இயற்றப்பட்டது; பாஸ்கரனுக்கு அங்கிதம் செய்யப்பட்டது.

க. 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍁𑌖𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ।
𑌸𑌾𑌧𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! ஸௌக்கியத்தையும் அறிவையும் உண்டாக்குகிற தாதலால், நம்முடைய சரீரம் நன்றாய்க் காப்பாற்றப்பட வேண்டும்; நாம் எப்பொழுதும் தைரியத்தையும் நம்முடைய கௌர

வத்தையும் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்; மேலும் ஆத்ம ஞானத்தையுஞ் சம்பாதிக்க வேண்டும்.

உ. ஶுத்3தா4நம் போஷயேந்நித்யம் |
ஸ்வச்சே2ந நவஸம்போ4ஜநாச்ச |
ந ஶோஷயேத்ததா2 ஸ்தா2நம் |
ஜ்ஞாநஸாத4நம் ஹி பா4ஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! நல்ல ஜலத்தினாலும் நல்ல ஆகாரத்தினாலும் நாம் எப்பொழுதும் நம்முடைய தேகத்தைப் போஷிக்க வேண்டும்; நம்முடைய சரீரம் ஞானத்துக்குச் சாதனமாயிருப்பதால் அதை நாம் ஒடுக்கக் கூடாது.

ங. தே3ஹாரோக்3யம் விநா ந்ரூணாம் |
பா4க்3யேந யேந நகிம் |
தத்3வித்3யேத்ஸ்வம் ஸர்வம் |
ந ஸுக2ம் ப்ராப்நோதி பா4ஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! மனிதர்களுக்கு எவ்வளவு சமிருத்தியாய்த் திரவியம் இருந்தபோதிலும், சரீர சௌக்கிய மில்லாவிட்டால் அதினால் என்ன பிரயோஜனம்? ஆரோக்கிய மிருந்தால் சகல விதமான சுகங்களையும் மனிதன் அடையலாம்.

ச. பத்2யாநீஹ ப4க்ஷ்யாணி |
தே3ஹாரோக்3யகராணி ச |
நூதநாந்யுசிதே காலே |
ப4க்ஷணீயாநி பா4ஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! புதிதானவைகளும், தித்திப்பானவைகளும், தேகத்துக்குச் சௌக்கியத்தைக் கொ

டுக்கக் கூடியவைகளுமான பதார்த்தங்களை நாம் தக்க காலங்களில் புஜிக்கவேண்டும்.

ரு. குடும்பபோஷணார்த்தம் ய꞉ |
காயக்லேஶம் கரோதி ச |
லோகே ஸ பூஜ்ய꞉ ஸ வை ஶ்ரேஷ்டம் |
ஶ்ரமான்னம் சைவ பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! தன்னையும் தன் குடும்பத்தையும் காப்பாற்றும் பொருட்டு எவன் சரீர கஷ்டப்படுகிறானோ, அவனே இவ்வுலகத்தில் நிஜமாய்க்கௌரவமடையத் தக்கவன்; மானமுடன் கஷ்டப் பட்டுச்சம்பாதித்தஅன்னமேமிகவும் உத்தமமானது.

சா. கஷ்டார்ஜிததனேனைவ |
ஜீவனம் யத் ஸாதிதம் |
ஸ்வஹஸ்தஸ்வேதஜம் தனம் |
ஶ்ரேஷ்டம் லோகேஷு பாஸ்கர ||

ஓபாஸ்கரா! நாமகஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த திரவியத்தினுல் ஜீவிக்கிறதே அதிசிரேஷ்டமான ஜீவனோபாயம்; இவ்வுலகத்தில் நம்முடைய நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழச் சம்பாதித்த தனமே மிகவும் மேலானது.

எ. வஞ்சனத்யூதசௌர்யாத்யை꞉ |
ஜீவனம் யாதயாமகம் |
து꞉கவர்ஜ்யம் ஸதா ஸதாம் |
ஜீவனம் சைவ பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! மோசம், சூது, களவு இவை முதலியவைகளால் ஜீவனஞ் செய்கிறது மிகவும் நீசமானது; சோம்பற்றனமாய் அன்னியர்களையே

நம்பிக்கொண்டு ஜீவனம் நடத்துகிறது துக்கங்களுக்குக் காரணமாகும்.

அ. 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣𑍈𑌵 ।
𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 ।
𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! இவ்வுலகத்தில் நாம் சிரமப் பட்டுச் சம்பாதித்த திரவியத்தினாலேயே சுகங்களை அனுபவிக்க வேண்டும்; மேலும் தானங்களையுஞ் செய்யவேண்டும்; கேவலம் பணத்தையே சேர்த்து வைப்பதினால் உபயோக மென்ன?

௯. 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣𑍈𑌵 ।
𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑌮𑌃 ।
𑌸 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! எந்தப் புத்திமான், தான் சிரமப் பட்டுத் தேடின திரவியத்தோடு திருப்தி அடைகிறானோ, அவனுக்கு இந்தப் பிரபஞ்சமே சுவர்க்கத்துக்குச் சமானமாய் ஆகிறது; அந்த மனிதன் கௌரவத்துக்கு யோக்கியனாகிறான்.

௧௦. 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌢𑌕𑌾𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 ।
𑌪𑌟𑍁𑌃 𑌪𑌂𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 ।
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! வல்லமை யுள்ளவனும், திரட சரீரமுள்ளவனும், ஐந்து இந்திரியங்களிலும் சக்தி

யுள்ளவனுமாய் இருக்கிற மனிதன் பிச்சை எடுத்தால், அவன் நிஜமாய்ப் பகல் திருடனாகிறான்.

கக ஜநநீஜநகாவேதௌ |
ஸ்வாமிநௌ ஹிதகாரிணௌ |
தௌ தோஷ்யௌ ப்ரதமம் பஸ்சாத் |
ஸேவ்யோ தேவோ ஹி பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! இவ்வுலகத்தில் தாய் தந்தைகள் மனிதனுக்குச்சுவாதீனமானவரும்நல்லவருமான தெய்வங்கள்; அப்பேர்ப்பட்டவரை முதல் முதலாய்க் கௌரவம் செய்து சந்தோஷப் படுத்திப் பிறகு நாம் பகவானைச் சேவிக்கவேண்டும்.

கஉ. ஸ்வபோஷகௌ பிதரௌ |
யஸ்த்யக்த்வாந்யத்ர திஷ்டதி |
ஸ ந்ருஷம்ஸோ மஹாபாபீ |
க்ருதக்நஸ்சைவ பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! இவ்வுலகத்தில் தன்னைக்காப்பாற்றும் தாய் தந்தைகளை விட்டு விட்டு, எவன் வாசம்செய்கிறானே அவன் நீசாதி நீசன், மஹாபாபீ, மேலும் நிஜமாய் நன்றி யறிவில்லாதவன்.

கங. உச்சிதைஸ்து ஸுசிக்ஷாபி: |
உத்பவந்தி குணா பஹு: |
தஸ்மாத் ஸிஷ்யாந் ஸுதாந் சாபி |
ஸிக்ஷயேத் ஸதா பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! தக்கபடி சிக்ஷிக்கிறதினால் வெகு நல்ல குணங்கள் உண்டாகும்; ஆதலால் நாம் பிள்ளைகளையும் மாணாக்கர்களையும் சிக்ஷிக்கவேண்

டும்; அவர்கள் ஆசாரியர்களைச்சேவிக்கவேண்டும்; அதினால் சௌக்கியமுண்டாகும்.

கச. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஓ பாஸ்கரா ! இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் புத்திரனுக்குத் தகப்பன் அதிகமான திரவியத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது ; அப்படிக் கொடுத்தால் வெகுவாய் அந்தப் புத்திரன் கெட்ட நடையில் விழுந்து துஷ்டனுவான்.

கரு. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஓ பாஸ்கரா ! குமாரர்களுக்கும் பேரர்களுக்கும் அதிகமான ஆஸ்தியை வைக்கக் கூடாது ; அவர்களுக்கு நாம் லௌகிக வைதிக வித்தைகளாகிற தனத்தையே கொடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அந்தத் தனமே சர்வோத்தமமானது.

ககூ. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஓ பாஸ்கரா ! கேவலம் பாலியத்திலேயே கல்வியாணம் செய்து கொள்ளுகிறது சாஸ்திரவிருத்தமாயும், தேகாரோக்கியத்துக்கு விரோதமாயும்,

வித்தியாப்பியாசத்துக்குக் கெடுதலாயும், மேலும் மனிதன் பிராணனுக்கு ஒரு வேளை அபாயகரமாயும், ஏற்படுகிறது.

கஎ. 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍍𑌯𑌹𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌭 |
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌵𑌃 |
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 |
𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ||

ஓ பாஸ்கரா! முதல் முதலில் கல்வியையும், செல்வத்தையும், வீட்டையும், சம்பாதித்துக் கொண்டு, அதின் பிறகே மனிதன் நற்குணமுள்ள கன்னிகையை விவாஹம்செய்துகொள்ள வேண்டும்.

கஅ. 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 |
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃 |
𑌤𑌥𑍈𑌕𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 |
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ||

ஓ பாஸ்கரா! பதிவிருதா தர்மம் எவ்விதமாய் ஸ்திரீகளுக்கு அதிசிரேஷ்டமான தர்மமோ, அவ்விதமாகவே புருஷர்களுக்கு ஏகபத்தினி விருதம் மிகவும் உத்தமமான தர்மம்.

ககூ. 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌯𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 |
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 |
𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌯𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 |
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ||

ஓ பாஸ்கரா! இவ் வுலகத்தில் தங்களுடைய சுகத்தைக் கோருகிற மனிதர்கள் தங்கள் மனைவி

களைத் தவிர வேறு ஸ்திரீகளை அபேக்ஷிக்கக் கூடாது; அப்படியே உத்தம ஸ்திரீகள் தங்கள் பர்த்தாவைத் தவிர வேறு புருஷரை அபேக்ஷிக் கக் கூடாது.

உ௦. 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌾𑌰𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁𑌜𑌨𑌂𑌲𑍋𑌕𑍇|
𑌪𑌰𑌦𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌸𑍇𑌵𑌨𑌂|
𑌪𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚|
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰||

ஓ பர்ஸ்கரா! தங்களுடைய மனைவிகளை விட்டு விடுகிறது, பிறருடைய மனைவிகளைக் கெடுக் கிறது, மேலும் இதரர்களுடைய பொருளை அபக ரிக்கிறது, ஆகிய இம்மூன்றும் இந்தப் பிரபஞ்சத் தில் மிகவும் கெட்ட காரியங்கள்.

உக. 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌂𑌚𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂|
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌜𑌨𑍋𑌨𑌰𑌃|
𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂𑌰𑌮𑌤𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁|
𑌸𑌪𑌶𑍁𑌃𑌪𑌾𑌪𑍀𑌚𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰||

ஓ பர்ஸ்கரா! பதிவிருதா தர்மத்தையும் இன் னம் இதர நற்குணங்களையும் உடைத்தாயிருக்கிற தன் பாரியையை விட்டு விட்டு, வேசிகளுடன் சுகிக்கும் மனிதன் மிருக சமானமும் பாபியு மாகிறான்.

உஉ. 𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨𑍇𑌨𑌨𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵|
𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌸𑌦𑌾𑌹𑌿𑌵𑌃|
𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿|
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍇𑌵𑌚𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰||

ஓ பாஸ்கரா! நற்குலத்தில் பிறந்த மனித னால் வேசிகள் பெரும் பாம்புபோல் பரித்தியாகம் செய்யப்பட வேண்டும்; வேசியினுடைய சரீரம் கெட்ட ரோகங்களுக்கும் துக்கங்களுக்கும் மூல மா யிருக்கிறது.

உ௩. ஸ்த்ரீணாம்ச~ஃவம்நகத்ர்வஹ்ம்|
வ~ர~ெஷஸ்ஸ~வகாமிஹிஃ|
நா நாவஸ~வா நிக~வ்ந்தி|
ஸ்த்ரீர ந்தா நீ ஹஹாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! சௌக்கியத்தை அபேக்ஷிக்கும் புருஷர்கள் ஸ்திரீகளுக்குத் துக்கத்தை உண்டாக் கக் கூடாது; உத்தம ஸ்திரீகள் இவ்வுலகத்தில் நாநாவிதமான சுகங்களை உண்டுபெண்ணுகிறார்கள்.

உ௪. வதிஹிர்தெவொ நாரீணாம்|
ஸ்வயம் நாரீ~ ததொ ததஃ
ெஸவெர ந்ஹிவஷ்த்ரீயத்ஸெஸா ஸ|
ஸ்வவ திம்ைசவ ஹாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! ஸ்திரீகளுக்கு அவர்களுடைய பர்த்தாக்களே தேவசமானர்; மேலும் உறவினர் களில் மேலான உறவினர்; ஆதலால் ஸ்திரீகள் அவரவர் பர்த்தாவை விசுவாஸத்துடன் சேவிக்க வேண்டும்.

உ௫. ஸ்வஹத்ர்ரூணாம்ஹிதம்கா~ர்யா~ஃ|
வ்ரீதிம்கா~ர்யா~ஃகா~ஞஷ்த்ரியஃ|
யதஃகு~டு~ம்பஹாராதீநு|
ெதவஹத்தீஹஹாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! குலஸ்திரீகள் எப்பொழுதும் தங்கள் தங்கள் பதிகளுக்கு ஹிதத்தையும் பிரிய மான காரியங்களையும் செய்யவேண்டும்; ஏனெ ன்றால் குடும்பத்தைச் சம்ரக்ஷிக்கிறது முதலிய பாரங்களை அவர்கள் இவ்வுலகத்தில் வகிக்கிறார்க ளல்லவா?

உசு. 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂|
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌯𑌃|
𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇|
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰||

ஓ பாஸ்கரா! பிரதி பலமாய் ஏதையும் வாங் காமலும் சாமான்னியமாய் நகைகளுடன் அலங் கரித்தும் சுத்த கன்னிகாதானமாய் விவாஹஞ் செய்கிறது உத்தமோத்தமமான தானம். இவ் விதமாய்த்தானம் செய்கிறவன் இந்தப் பிரபஞ்சத் தில் புண்ணியவானும் கீர்த்திமானு மாகிறான்.

உஎ. 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃|
𑌯𑌥𑌾 𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌷𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌂|
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑌿|
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑍀 𑌚 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰||

ஓ பாஸ்கரா! தாய் தந்தைக ளாகட்டும், அல் லது இதரர்க ளாகட்டும், பிரதிபலமாய்த் திரவியம் முதலியவைகளை வாங்கிக்கொண்டு கன்னிகையை விவாஹம் செய்கிறவர்கள் நிஜமாய் அக்கன்னிகை யை விலைக்கு விற்றவராகிறார்; இப்படிக்கன்னிகை யை விற்றுப்பணம் சம்பாதிக்கிறவன் மகாபாபிஷ் டன்.

௨௮. 𑌨𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍇𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌤𑍇𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌭𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 ।
𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! இவ்வுலகத்தில் துர்ஜ்ஜனரை நாம் நம்பக்கூடாது; அவர்கள் எப்பொழுதும் சொந்த வேலேகளேயே கவனிப்பார்கள்; மேலும் தன் லாபத்தின் பொருட்டு எஜமான் காரியங்களேக் கெடுப்பார்கள்.

௨௯. 𑌪𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑌶𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா ! தங்கள் காரியங்களேச் சாதிக்கும் பொருட்டுத் துர்ஜ்ஜனர்கள் இதரர்களுடைய காரியங்களேக் கெடுப்பார்கள் ; ஆதலால் அவர்களே நாம் விட்டுவிட வேண்டும் ; அவர்கள் துஷ்டர்களாவதோடு மிருகத்துக்குச் சமானர்களு மாகிறூர்கள்.

௩௦. 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌦𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 ।
𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா ! இந்தப்பிரபஞ்சத்தில் எப்பொழுதும் கோபத்தையும் பகையையும் கர்வத்தையும் விட்டு விடவேண்டும் ; அன்பையும் பொறுமையையும் வணக்கத்தையும் கைப்பிடிக்க வேண்டும்.

௧௧. 𑌅𑌸𑍂𑌯𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇।
𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌦𑍌𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑍂𑌚𑌿𑌕𑌾।
𑌤𑌾𑌂𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂।
𑌸𑍁𑌖𑌦𑌾𑌂𑌚𑍈𑌵𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰॥

ஓ பாஸ்கரா ! இவ்வுலகத்தில் பொருமை விசனத்தையும் சங்கடத்தையும் உண்டாக்கும்; மேலும் மனிதனுடைய இழிவான தன்மையையும் துர்ப் பலத்தையும் காண்பிக்கிறது; ஆகையால் அந்த குணத்தை விட்டுவிட்டுச் சௌக்கியத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் போட்டியைச் சாதிக்கவேண்டும்.

௧௨. 𑌲𑍋𑌭𑍋𑌨𑍀𑌚𑌗𑍁𑌣𑍋𑌲𑍋𑌕𑍇।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌦𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑌂𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍।
𑌤𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰॥

ஓ பாஸ்கரா ! இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் லோபமானது மிகவும் துச்சமான குணம்; ஆதலால் அதை நாம் முற்றிலும் விட்டுவிடவேண்டும். ஈகை புண்ணியத்தை உண்டாக்கும் குணம்; ஆகையால் அதை நாம் நன்ருய்க் காப்பாற்ற வேண்டும்.

௧௩. 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌂𑌚।
𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂𑌚𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌤𑌥𑌾𑌚𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌂।
𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰॥

ஓ பாஸ்கரா ! நாம் பரஸ்பர விரோதத்தையும் வெறுப்பையும் விட்டுவிட வேண்டும் ; மேலும் இவ்வுலகத்திலெல்லோரையும் அண்ணன் தம்பிக

ளாய் எண்ணிப் பிரியமுடன் நடக்க வேண்டும்.

௨௪. कार्यालस्यं च पैशुन्यं ।
वाक्पारुष्यं च वर्जयेत् ।
जागरूकं प्रियवक्तृत्वं ।
साधयेदेव भास्कर ॥

ஓ பாஸ்கரா! நாம்எப்பொழுதும் காரியங்களைத் தாமதமாய்ச் செய்கிறது, கோள் சொல்லுகிறது, குரூரமாய்ப் பேசுகிறது, இவைகளை விட்டு விட வேண்டும்; வேலைகளில் ஜாக்கிரதையா யிருக்கிறது, இனிமையாய் வார்த்தை சொல்லுகிறது இவைகளைச் சாதிக்கவேண்டும்.

௨௫. मुखप्रीतिकरं वाक्यं ।
कार्यार्थी भाषते भृशम् ।
प्रियं त्यक्त्वा हितं वाक्यं ।
गृह्णीयादेव भास्कर ॥

ஓ பாஸ்கரா! ஸ்வகாரிய துரந்தரனானவன் எப்பொழுதும் முகப்பிரீதி வார்த்தைகளைச் சொல்லுவான்; ஆனால் நாம் அப்பேர்ப்பட்ட வார்த்தைகளை கவனிக்காமல் ஹித வார்த்தைகளையே கிரகிக்கவேண்டும்.

௨௬. धनाद्वाप्यधिकाराद्वा ।
सौख्याद्वापि विशेषतः ।
नाधिकाशां सुधीः कुर्यात् ।
नाशहेतुर्हि भास्कर ॥

ஓ பாஸ்கரா! திரவியத்தின் பேரிலாகிலும், அதிகாரத்தின் பேரிலாகிலும் சௌக்கியத்தின்

பேரிலாகிலும் பேராசையை புத்திமான் வைக்கக் கூடாது; அது நாசத்துக்கும் துக்கத்துக்கும் மூலமாகும்.

௧௭. லோகநிந்தா ந கர்தவ்யா |
கர்தவ்யம் வாத்மசோதநம் |
ஸ்வஸ்மின் விசுத்தே லோக: |
ஸ்வயம் ஏவ ததி பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! நாம் உலகத்தாரை எதற்கானுலும் நிந்திக்கக் கூடாது, நம்மை நாமே பரிசோதனை செய்து கொள்ளவேண்டும்; நம்மட்டில் நாம் பரிசுத்தமாய் நடந்து கொண்டால், உலகத்தார் நமக்கு நல்லவராகுவார்.

௧௮. ஸ்வஶக்த்யதீதகார்யாணி |
நகர்தவ்யாநி ஜாதுசித் |
க்ருதாநி யதி சேத்தாநி |
துஃகதாநி ததி பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! தன் சக்திக்கு மிஞ்சினவேலைகளைச் செய்கிறதற்கு எதற்கானுலும் எவனும் முயற்சி பண்ணக்கூடாது. புத்தியில்லாமல் ஒரு வேளை அப்பேர்பட்ட வேலையைச் செய்யத் தொடங்கினுலும் கெட்டபலனே சம்பவிக்கும்.

௧௯. வ்ரஜாதி ருசயோ நாநா |
துஷ்டயே ந கதாசந |
லோகே ஹி நாநாவித்யாஸ்ஸந்தி |
வாதம் நைவ ஹி பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! உலகத்தில் நாநாவிதமான ருசிகளும் இஷ்டங்களும் இருக்கிறபடியால், எவனும்

இதராளுடையஜாதிகளேயும், மதங்களேயும், ஆசார விவகாரங்களேயும் ஒருக்காலும்நிந்திக்கக்கூடாது; மேலும் அப்படி நிந்திக்கிறது பாபத்துக்கு மூல மாகும்.

௪௦. 𑌰𑌾𑌜𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍀 𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! அரசன் பிரஜைகளுக்கு தாயுந் தந்தையு மாகிறுன், ஆதலால் எவனும் ராஜத் துரோக காரியங்களேச் செய்யக்கூடாது; ராஜத் துரோகி யானவன் பரம நீசனுகிறதுந் தவிர துக் கங்களுக்கும் பாத்திரனுகிறுன்.

௪௧. 𑌨 𑌜𑌲𑍍𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌭𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 ।
𑌕𑌾𑌕𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌶𑍁𑌕𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 ।
𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! ஒரு சபைக்குப்போய் அவ்விடத் தில் காகம் குரங்கு ஆந்தை இவைகளின் கூவல் போல் புத்தி யில்லாத வார்த்தைகளே ஒருவன் பிதற்றக் கூடாது; கிளிபேசும் வார்த்தைகள் போல் நல்ல பிரசங்கத்தைச் செய்யவேண்டும், அதுவும் அரிதாய்ச் செய்யவேண்டும்.

௪௨. 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌡𑌂𑌬𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! நிஜமான சாமர்த்தியம் உள்ளே இல்லாமல் போனல், வெளி ஆடம்பரங்கள் நிஷ்பிரயோஜனமே; காரியம் செய்யாமல் வெரும் டம்பாசாரியின் பேச்சுக்கள் போல் வியர்த்தமாகின்றன.

௪௩. நாதிவ்யயம் ச குர்வீத |
நாயாஸாதிகம் நர: |
வார்த்தக்யார்த்தம் ச ஸம்ஶ்ரயேத் |
ரக்ஷேத்த்ரவ்யம் ச பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! மனிதன் எக்காலத்திலும் ஆராதூரியாய்ப் பணத்தைச் சிலவு செய்யக் கூடாது. மேலும் தன் வரும்படிக்கு மிஞ்சி சிலவு செய்து ஜீவனம் செய்யக்கூடாது; விருத்தாப்பியத்தில் ஜீவனார்த்தமாய் வேண்டிய திரவியத்தைச் சேர்த்து வைக்கவேண்டும்.

௪௪. ஸத்ஸம்கதிஸ்ஸதா கார்யா |
ஸஜ்ஜனா ஹி ததா புதா: |
லோகோபகாரப்ரவீணா: |
ஸர்வதா ஶ்ரேஷ்ட பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! நாமெப்பொழுதும் சத் ஸஹவாஸமே செய்யவேண்டும்; சத் புருஷர்கள் நல்ல புத்திமதிகள் சொல்லுவார்கள், லோகோபகார காரியங்களை மிகவும் ஆவலுடன் செய்வார்கள், மேலும் இதராளுக்கு சௌக்கியத்தைக் கொடுப்பார்கள்.

௪௫. லோகோபகாரகார்யாணி |
யே குர்வந்தி ஸதா நரா: |

[illegible] |
[illegible] ||

ஓ பாஸ்கரா! எந்த மனிதர்கள் எப்பொழுதும் பரோபகார காரியங்களைச் செய்கிறார்களோ அவர்கள் நிஜமாய் சாவில்லாத தேவதைகளுக் கொப்பானவர்களே; ஏனென்றால் அவர்கள் புண்ணிய புருஷர்களும் சத் கீர்த்தி யுடையவர்களுமாகிறார்கள்.

சுசு. [illegible] |
[illegible] |
[illegible] |
[illegible] ||

ஓ பாஸ்கரா! நல்லவன் முதல் முதலில் தன்னுடைய நிஜமான சிநேகிதனுக்கு க்ஷேமத்தை சீக்கிரமாய் உண்டுபண்ணி, அதற்குப் பிற்பாடே தன் காரியத்தைப் பார்ப்பான்; அப்பேர்ப்பட்டவனே நிஜமான நரன்.

சஎ. [illegible] |
[illegible] |
[illegible] |
[illegible] ||

ஓ பாஸ்கரா! முதல் முதலில் கசப்பாயும் கடைசியில் ஹிதமாயுமிருக்கிற நல்ல புத்திகொடுக்கும் வார்த்தைகளையே நல்லவன் பேசுவான்; அந்த வார்த்தைகளை நாம் அவசியம் கிரகிக்க வேண்டும்.

௪௮. 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌚 |
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 |
𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 |
𑌵𑌾𑌗𑍍𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ||

ஓ பாஸ்கரா! நல்ல நீதி வாக்கியங்களுடைய அர்த்தத்தை முதல் முதலில் சரியாய் அறிந்து கொண்டு பிறகு மனிதன் அந்தப் பிரகாரம் நடக்கவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் அவனுடைய சொல் லாடம்பர மெல்லாம் பரிகாசத்துக்குப் பாத்திரமாயும் வீணாகவும் ஆகும்.

௪௯. 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 |
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 |
𑌨𑌰𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌗𑍌𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 |
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌜𑍍𑌰𑌾 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ||

ஓ பாஸ்கரா! உள்ளே கேஸரமிருந்தால் மாத்திரமே புஷ்பம் எவ்விதம் தேவபூஜைக்கு உபயோகிக்கத் தக்கதா யிருக்கிறதோ, அவ்விதமாகவே சுகுண சம்பத்து இருந்தால் மட்டுமே ஒரு மனிதன் சத்புருஷாளால் கௌரவப்படுகிறதற்குத்தகுந்தவ னாகிறான்.

௫௦. 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍇 𑌦𑌾𑌨𑌂 |
𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂 |
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍋 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 |
𑌸𑌾𑌵𑌦𑌾𑌨𑌿𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ||

ஓ பாஸ்கரா! வாக்கில் சத்தியம், கையில்ஈகை, மனதில் பரப்பிரும்மத் தியானம், இந்த மூன்று

காரியங்களும் இப்பிரபஞ்சத்தில் நிச்சயமாய் ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணும்.

௫௧. 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌲𑍋𑌚𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌾𑌨𑌂 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌧𑍀𑌰𑍋𑌨𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 ।
𑌸𑍁𑌧𑍀𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! புத்திமானான மனிதன் ஜாக்கிரதையாய் நல்ல யோசனை செய்த பிற்பாடே வாக்குதத்தம் செய்யவேணும்; அப்படிச் செய்தவுடனே சொன்ன சொல்படி நடக்கவேண்டும்.

௫௨. 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 ।
𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌚𑌾𑌪𑌲𑍍𑌯𑌂 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! சத்தியத்தைக் காப்பாற்றும்காரியத்தில் புத்திமான் திடமான மனசுடனிருக்கவேண்டும்; சபலசித்தத்தை விட்டு விடவேண்டும்; சத்தியமே கடைசியில் ஜயத்தைஅடையும்.

௫௩. 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌨𑍀 𑌨𑍁 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌃 ।
𑌕𑍁𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍁 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑍀 𑌚 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! எவன் தர்மத்துக்கு அர்ஹனாயிருக்கிறனோ அவனுக்கே தானஞ் செய்கிறவன் நிஜமாய் மகா புண்ணியவானும் புத்திமானும் தனவானுமாகிறான்; எவன் அனர்ஹானுக்கு தானஞ் செய்கிறானோ அவன் பரமபாபியாகிறான்.

௨௪. மஹாஜநாநுராகோ ஹி |
ஸம்பாத்யோ தீமதா ஸதா |
ந த்யாஜ்யோ தர்மமார்கஶ்ச |
அயம் விதிர்வி பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! எப்பொழுதும் புத்திமான் மஹாஜனங்களுடைய பிரீதியை சரியாய்ச் சம்பாதிக்கவேண்டும்; எக்காலத்திலும் எவ்விதத்திலும் தர்ம மார்க்கத்தை விட்டுவிடக் கூடாது.

௨௫. தீர்கமாலோச்ய கார்யாணி |
கர்தவ்யாந்யேவ மாநவைஃ |
ஆரப்தம் நாவஸாதீரஃ |
வ்யவஸாயீ ஹி பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! தீர்க்ககாலம் சரியாய் யோஜனை செய்த பிற்பாடே எந்தக் காரியத்தையும் ஒரு மனிதன் செய்யத் துடங்கவேண்டும்; தீரனானவன் காரியஞ்செய்ய ஆரம்பித்த பிறகு அதை நிறுத்தக்கூடாது. அவனே நிஜமான புருஷன்.

௨௬. க்ருதஜ்ஞத்வம் மநுஷ்யாணாம் |
ஸத்குணஶ்ரேஷ்டமுச்யதே |
க்ருதக்நத்வம் துர்குணாநாம் |
அதமம் சைவ பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! நன்றியறிவு நற்குணங்களில் அதி சிரேஷ்டமானது. நன்றியை மறக்கிறது கெட்ட குணங்களுக்குள் மிகவும் கெட்டது.

௨௭. யதா பாவ்யா விபவா பாவ்யா வி |
ஸாயிகாமொராஙிஉா நவஃ |

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! மிகவும் தனவானு யிருந்தாலும் பலவானு யிருந்தாலும் அதிகாரவந்தனு யிருந்தாலும் மனிதன் வணக்கத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவன் அப்பொழுது எல்லாராலும் கௌரவப் படுத்தப் படுவான்.

௨அ. 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌹𑌣𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌜𑌾𑌗𑌰𑍂𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑍀𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! ஒருஎஜமானனுடைய வேலையை நிறைவேற்றும் பொருட்டு நியமிக்கப்பட்டவன் அந்த வேலையை முடிக்கிறதில் எப்பொழுதும் ஜாக்கிரதையாயும், பரிசுத்தமாயும், நடந்துகொள்ளவேண்டும்; மேலும் நியாயத்தை பரிசீலிக்க வேண்டும்.

௨௯. 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌦𑍇𑌶𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌃 ।
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌵𑌸𑌥𑌾 ।
𑌸𑍋𑌽𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! எவன் தான் பிறந்ததேசத்தினிடத்தில் எப்பொழுதும் நல்லபுத்தியுடன் அபிமானத்தை வைத்து நடக்கிறானோ, அவன் தன்கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வான், மேலும் இவ்வுலகத்தில் நல்ல யசஸ்ஸையும் புண்ணியத்தையும் சம்பாதித்துக் கொள்ளுவான்.

௬௦. 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌜𑌨𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌂 ।
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌤𑌪𑌰𑌿𑌶𑍀𑌲𑌨𑌂. ।
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿𑌹𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஒ பாஸ்தரா! தன் தேசத்தாரிடத்தில் பிரீதியோடு இருக்கிறது, தன்மதத்தை நன்றாய் பரிசோதிக்கிறது, மேலும் தன் குலத்திற்கு உசிதமான தர்மங்களைச் செய்கிறது இவைகள் இவ்வுலகத்தில் நிச்சயமாய் நல்ல காரியங்களேயாம்.

௬௧. 𑌰𑌾𑌜𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑌜𑍋𑌯𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋𑌰𑌾𑌜𑌭𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 ।
𑌸𑍁𑌖𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஒ பாஸ்கரா! அரசனிடத்தில் தேவாம்சம் கொஞ்சம் இருக்கிறபடியால் ஒவ்வொருவனும் ராஜபக்தியோடு நடக்கவேண்டும்; அநேகமாய் ராஜபக்தியுள்ளவன் சுகத்தையடைகிறான்.

௬௨. 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌰𑍍𑌢𑍍𑌯𑌂𑌚𑌸𑍌𑌲𑌭𑍍𑌯𑌂 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 ।
𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌚𑍈𑌵𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஒ பாஸ்கரா! திடமான சித்தம், நயம், இதராருடைய மரியாதையை அறிந்து நடக்கிறது, இந்த நற்குணங்கள் மனிதர்களால் தங்கள் க்ஷேமத்திற்காகவும் சௌக்கியத்திற்காகவும் எப்பொழுதும் இவ்வுலகத்தில் ஆதரிக்கப்படவேண்டும்.

௬௩. ஜீர்ணோத்³தா⁴ரோ நயஸ்தா²நாநாம் |
உத்³தா⁴ரோ வரமோத்தம: |
நூதநஸ்ய ப்ரதிஷ்டா²நாம் |
ஶ்லாக்⁴ய நாஶ இஹ பா⁴ஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! போராத மூலதனமுள்ள புது தர்மகாரியத்தை ஸ்தாபிக்கிறதைக் காட்டிலும் மிகவும் பழமையாய் ஜீர்ணஸ்திதியிலிருக்கிற தர்மத்தை நன்ருய் அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவருகிறது அதி சிரேஷ்டமானகாரியம்.

௬௪. கர்தவ்யா ஹி த³யா லோகே ;
பஶுபக்ஷிஜந்துஷு |
க்ரௌர்யம் கர்தவ்யம் நைவைதேஷு |
ந கர்தவ்யா இஹ பா⁴ஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் குதிரைகள் பசுக்கள் முதலிய ஜநதுக்களிடத்தில் மிகவும் தயவுடன் நாம் பிரவர்த்திக்கவேண்டும்; எந்தக்காரணத்தினுலும் அவைகளிடம் நாம் குரூரத்தன்மையைக் காட்டக்கூடாது.

௬௫. அபகாரிண்யபி ஸதா³ |
கர்தவ்யோ வோபகாரக: |
யதா² தி³ஶதி மல்லிகா |
யதா² புஷ்பாணி ஹ பா⁴ஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! மல்லிகைச்செடி எவ்விதமாய் கொஞ்சம் சுடப்பட்டாலும் அநேக புஷ்பங்களைக் கொடுக்கிறதோ, அவ்விதமாகவே இதராள் நமக்குத் தீமைசெய்தாலும் அதற்குப் பதிலாய் நாம் நன்மையையே செய்யவேண்டும்.

௬௬. ஞாஹாஞாஹளஸஃடா ந்ரூணாம் ।
ஸஹஜள ஹிஜஹீதயெ ।
உஹயஷ்ஷிந்நஷிஸாஃ ।
தக்வஜ்ஞாஃவயு¬ஹாஷ்கர ॥

ஓ பாஸ்கரா! இந்தபூமியில் மனிதர்களெல்லோருக்கும் லாபநஷ்டங்களும் ஜயாபஜயங்களும் எப்பொழுதும் சாமான்னியமாய் நேரிடும்; தத்துவத்தை அறிந்தவர்கள் இவ்விரண்டையும் சமான புத்தியோடு பார்ப்பார்கள்.

௬௭. ஸந்நீதிந்யாயவ்ருத்தஸ்ய ।
ஊ¬ஃவஜாஊளஹவெஷஷி ।
ஸ¬வஜெவஹவெஷஜெ ।
யஜெூாஜயதிஹாஷ்கர ॥

ஓ பாஸ்கரா! தர்மமாயும் நியாயமாயும் நடக்கிறவனுக்கு ஆரம்பத்தில் ஒருவேளை துக்கம் சம்பவித்தாலும் கடைசியில் சுகமே சம்பவிக்கும்; தர்மமேஜயத்துக்கு மார்க்கதரிசி.

௬௮. ஸத்கர்மஸ¬வஃம்ஞொகெ ।
ஊ¬ஷ்கஜெூவவஃ¬ஃவஃம் ।
ஞூஶாஜந்கஶீ ந்ரூணாம் ।
ஜொக்ஷாயீூஹவஹாஷ்கர ॥

ஓ பாஸ்கரா! நல்ல கர்மங்களைச் செய்தால் சௌக்கியம்கிடைக்கும், கெட்டகர்மங்கள் செய்தால் துக்கமுண்டாகும்; ஆசைகளே ஜன்மமெடுக்கிறதற்குக் காரணம்; ஆகையால் ஜனனமரண துக்கத்தைப் போக்கடிக்கும் மோக்ஷபதவியில் ஆசக்தியைவை.

௬௯. ஸஜ்ஜந்மஸுகதே மத்க்ருத்ய: |
ஸுகஞ்ச ஶுபகர்மணா |
துஷ்கர்மணாதிகம் து:கம் |
துர்ஜந்மேதி ச பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! நல்ல கர்மங்களைச்செய்கிறதினால் மனிதர்களுக்கு நல்ல ஜன்மமும் சுகமும் சம்பவிக்கும்; கெட்ட கர்மங்களைச் செய்கிறதினால் கெட்ட ஜன்மமும் துக்கமும் சம்பவிக்கும்.

௭௦. மநஸா பகவத்த்யாநம் |
வசஸாசைவ கீர்த்தநம் |
தத்ஸேவநம் ஶரீரேண |
பக்திக்ருத்யாநி பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! மனதினால் பகவானை தியானிக்கிறது, வாக்கினால் அவனை ஸ்துதிக்கிறது, சரீரத்தினால் அவனைச்சேவிக்கிறது இவை முக்கியமான பக்திகாரியங்கள்.

௭௧. சித்தஶுத்திகரம் நைவ |
கர்மஜாலம் நிரர்த்தகம் |
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநகரம் நைவ |
வித்யாஜாலஞ்ச பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! சித்தத்தைப் பரிசுத்தம்செய்யாத கர்மசமூஹம் மிகவும் வியர்த்தமானது, அந்தரீதியாகவே பரப்பிரும்ஹ விஷயமான ஞானத்தைக் கொடுக்காத வித்தியாப்பியாசங்களெல்லாம் நிஷ்பிரயோஜனங்கள்.

௭௨. ஆத்மரக்ஷணகார்யேஷு |
விஶ்வஸேந்நவை தராந் |
ஆத்மைவ ஹ்யாத்மநோ பந்து: |
ரிதிவக்தி ஶ்ருதிர்பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! நம்முடைய ஆத்துமாவை மேலானகதிக்குக் கொண்டுவருகிற விஷயத்தில் இதராளை நாம் நம்பக்கூடாது; ஆத்துமாவுக்கு ஆத்துமாவே பெரிய பந்துவென்று முன்னோர்களுடைய ஹிதவாக்கியமொன்று இருக்கிறது.

௭௩. தநாநி நஶ்வராணி கேஹா: |
யதநதேஹம்ருத்யுஹாதய: |
ஆத்மா நித்யோ ஽விநாஶீ ச |
ஸதாநந்த: பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! பணம், உடல், வீடுவாசல் முதலியவைகள் நிலையில்லாதவைகள், நசிக்கத்தக்கவைகள், மேலும் நீசமானவைகள்; ஆத்மாவோவென்றால் நித்தியமானது, நாசமில்லாதது, மேலும் எப்பொழுதும் ஆனந்தத்தை யுடையது.

௭௪. யதா தோஷாதிவ்யஸநத்யாகோ |
தேஹஸௌக்யம் ப்ரயச்சதி |
ததா ஜ்ஞாநயோகத்யாகோ |
ஹ்யாத்மஸௌக்யம் ச பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! நம்முடைய சரீரத்தி லிருந்து அழுக்கை யெல்லாம் நன்றாய்ப் போக்கடிக்கிறதினாலே எவ்விதம் ஆரோக்கியமும் சந்தோஷமும் உண்டாகிறதோ அவ்விதமே நம்முடைய மனதி

லிருந்து அஞ்ஞானமென்கிற அழுக்கை நாம் நீக்கிவிடுகிறது நம்முடைய ஆத்மாவுக்கு ஆனந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கும்.

எரு. த்ருப்திரௌஷதமேதஸ்ய|
து:கரோகவிநாசிநீ|
பவரோகமஹாவ்யாதே:|
ஜ்ஞாநமேவௌஷதம் பாஸ்கர||

ஓ பாஸ்கரர! இவ்வுலக துக்கங்களாகிற வியாதிக்கு இராஜௌஷதம் திருப்தி ஒன்றே; ஜனன மரண ரூபமான சம்சாரமென்கிற மஹா வியாதிக்கு திவ்விய ஔஷதம் பிரம்ஹஞானமொன்றே.

எசு. நகுர்யாத்பரது:கஞ்ச|
நகச்சேத்துர்ஜநாலயம்|
ஜ்ஞாநம்ஸம்பாதயேந்நித்யம்|
பஜேத்தேவம்ச பாஸ்கர||

ஓ பாஸ்கரா! இதராளுக்கு துக்கத்தைக் ,கொடுக்கக்கூடாது; துர் ஜனங்களுடைய வீட்டுக்குப் போகக்கூடாது; எப்பொழுதும் ஞானத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டும், பகவானை பஜிக்கவேண்டும்.

எஎ. தீநஸ்ய போஷணம் லோகே|
வ்யாதிதஸ்யௌஷதாபநம்|
து:கிதஸ்யாஶ்வாஸநம்|
தேவஸேவா ஹி பாஸ்கர||

ஓ பாஸ்கரா; இவ்வுலகத்தில் ஏழைகளுக்கு அன்னம் போடுகிறது, ரோகிகளுக்கு மருந்து

கொடுக்கிறது, மேலும் துக்கத்தையும் சங்கடத்தையும் அடைந்தவர்களுக்கு சமனஞ்செய்கிறது, இவைகள் பகவத் சேவாகாரியங்களுக்கு நிச்சயமாய்ச் சமானமானவை.

எஅ. 𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿𑌭𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁|
𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌰𑌣𑌪𑌾𑌟𑌵𑍇|
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂|
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍇𑌕𑌂𑌹𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰||

ஓ பாஸ்கரா! இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் நம்முடைய வயிற்றை வளர்க்கிறதற்காகப் பணத்தைச்சம்பாதிக்கிறதில் கெட்டிக்காரத்தனமாய் இருப்பதில் விசேஷ மொன்றுமில்லை; பரப்பிரும்ஹ விஷயமான ஞானத்தைச்சம்பாதித்துப் பரலோக சுகங்களை சுவானுபவத்தினால் சரிபார்த்துக்கொள்ளுகிற தொன்றே மிகவும் சிரேஷ்டமானகாரியம்.

எகூ. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚|
𑌸𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌹𑌿|
𑌸𑌦𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂|
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰||

ஓ பாஸ்கரா! பகவத் விஷயமான ஞானத்தைப்பற்றி பரியாலோசனம் செய்கிறது, தர்மங்களை அனுஷ்டிக்கிறது, மேலும் எப்பொழுதும் நல்ல திருப்தியை அடைந்திருக்கிறது, இம்மூன்றும் சௌக்கியத்துக்கு மூலமான காரியங்கள்.

௮௰. 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍁𑌧𑌾𑌂𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍।
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋𑌯𑌃।
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰॥

ஓ பாஸ்கரா! நல்ல சகவாசமென்கிற வஸ்திரத்தை நன்ருய்த்தரித்துக்கொண்டு, பிரம்ஹ ஞானமென்கிற அமிர்தத்தைப்பானம்செய்துகொண்டு, பகவத் ஸேவையாகிற அன்னத்திஞல் திருப்தியை அடைந்தவனே நிஜமான பகவத் பக்தன்.

௮௧. 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂𑌸𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂।
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌰𑍁𑌦𑌨𑌂𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌪𑌾𑌤𑍁𑌂𑌦𑍇𑌵𑌃𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃।
𑌮𑌾𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌹𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰॥

ஓ பாஸ்கரா! நாம் எப்பொழுதும் புன்சிரிப்புள்ள முகத்தைத் தரித்து அழுகைமுகத்தை விட்டுவிட வேண்டும்; ஏனென்ருல் நம்மைக் காப்பாற்றுவதற்கு சித்தமாய் பகவான் தகப்பன் போல் கார்த்துக்கொண் டிருக்கிருரே, மேலும் அம்பாள் தாயைப்போல் கார்த்துக்கொண் டிருக்கிருளே.

௮௨. 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑌨𑌾𑌮𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋।
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿।
𑌦𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰॥

ஓ பாஸ்கரா! வாயினல் கடவுளுடைய பெயர்களை நிஜமான பக்தியுடன் சொல்லு, கைகளி

ஞல் நற்காரியங்களைச் செய் ; மேலும் மனதி ஞல் பகவானைத் தியானம் செய்.

௮௩. ஸூக்ஷ்மபீஜாந்மஹாவ்ருக்ஷ: ।
யதோத்பத்யதே ததா ।
ப்ரபஞ்சோ விசித்ரோऽயம் ।
தேவாத்பவதி பாஸ்கர ॥

ஓ பாஸ்கரா ! சின்ன விரையிலிருந்து எவ்வித மாய்ப் பெரியசெடிவளர்கிறதோ, அவ்விதமாகவே இந்த அழகான பிரபஞ்சமெல்லாம் பகவானுல் உண்டாக்கப்பட்டது.

௮௪. ஸர்வவ்யாபீ ஸர்வஜ்ஞ: ।
ஸர்வஶக்தியுதஸ்ஸதா ।
பாத்யயம் த்விதம் விஶ்வம் ।
பரமேஶோ ஹி பாஸ்கர ॥

ஓ பாஸ்கரா ! பரமேசுவரனே இவ்வுலகத்தை யெல்லாம் எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கிருர்; அவர் எங் கும் இருக்கிறவர், எல்லாவற்றையு மறிந்தவர், மேலும் எல்லாவிதமான பலத்தையு முடைத்தா யிருக்கிறவர்.

௮௫. ஏகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்ம ।
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ।
நிர்குணம் ஸகுணம் ஶாந்தம் ।
ப்ராஹுர்வேதாஶ்ச பாஸ்கர ॥

ஓ, பாஸ்கரா! இரண்டாவதில்லாத ஒரேகட வுள் இருக்கிருரென்று வேதம் சொல்லுகிறது; அவர் சத்து, சித்து, ஆனந்தம் என்கிற ரூபமுள்

ளவர்; அவர் நிஜமாய் நாமரூபாதி குணங்க ளில் லாதவர், ஆனாலும் இச்சை உண்டான பொழுது நாமரூபாதி குணங்களோடு திவ்விய சரீரங்களைத் தரிக்கிறார். அப்பேர்ப் பட்டவரையே நாம் தியானிக்கவேண்டும்.

௮௬. 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌷𑌾।
𑌮𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕𑌃।
𑌪𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰॥

ஓ பாஸ்கரா! எந்தப்பிரகாரமாய் வெவ்வேறு பாஷைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்தப் பிரகாரமாகவே நானாவிதமான மதசித்தாந்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன; ஆனாலும் எங்கும் எல்லா வற்றையும் ஒரேபகவான் பரிபாலனஞ் செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

௮௭. 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾।
𑌵𑌹𑌤𑍀𑌹 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰॥

ஓ பாஸ்கரா! பகவான் ரூபமில்லாதவ ராஞ லும் பிரபஞ்சத்துக்கு தன்கருணாரசத்தைக்காண் பிக்கிறதற்கு இச்சித்து, இவ்வுலகத்தில் அநேக விதமான நல்ல அவதாரங்களை எடுக்கிறார்.

௮௮. [illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible] 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰॥

ஓ பாஸ்கரா! கௌரவத்தையும் மரியாதையையும் காட்டுகிறதற்கு மனிதர்களுடைய சித்திர படங்களும் கல் பொம்மைகளும் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன; அப்படியே பகவானுடைய வைபவாதி குணங்களின் பாவனை மனுஷியகோடிக்கு உண்டாகும்பொருட்டு கோவில்களில் பகவானுக்குப் பிரதிநிதிகளாய் விக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகின்றன.

௧௯. ஸுவர்ணப்ரதிமாயாஞ்ச।
நாநாஹாமேஷு நாஸ்திஹி।
ஏவம் ஹேஸ்த்யாஹேசா।
நத்ரயே திஷ்ணு ஹாஸ்கர॥

ஓ பாஸ்கரா! தங்கப் பொம்மையில் நானுபாகத்திலிருக்கிற தங்கத்தின் விலையில் எவ்விதமாய் வித்தியாச மிருக்காதோ, அவ்விதமாகவே மும்மூர்த்திகளான பிரும்மா விஷ்ணு சிவன் இவர்களுக்குள் நிஜமானபேதம் கிடையாது.

௨௦. ஓங்காரஸ்வரூபோஹாதி।
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மநா।
ஸ்ருஷ்டிவாவநஸம்ஹாராந்।
கரோதிஹிஹாஸ்கர॥

ஓ பாஸ்கரா! ஓங்காரஸ்வரூபியான பகவானே சிருஷ்டி சம்ரக்ஷணம் சம்ஹாரம் என்கிறகாரியங்களை இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் செய்கிறதற்காக பிரம்மவிஷ்ணு சிவஸ்வரூபராய் பிரகாசிக்கிறார்.

கக. நாநாதே³ஶ்யாஸ்து ப⁴க்தா: |
நாநாபா⁴ஷாஸ்து நாமபி⁴: |
ஸ்துவந்த்யேகம் மஹேஶ்வரம் |
கஸ்மாத்³யுத்³தா⁴நி பா⁴ஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் நாநா தேசவாசிகளான பகவத் பக்தர்களெல்லோரும் நாநா விதமான பாஷைகளின் பெயர்களோடு ஒரு பரமேசுவரனையே ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள்; சங்கதி இப்படியிருக்க மானவகோடியில் மதவிஷயமான கலகங்களும் யுத்தங்களும் வீணாய் ஏன் நடக்கவேண்டும்?

கஉ. த்³வைதாத்³வைதவிவாதே³ச |
ஶைவவைஷ்ணவவிக்³ரஹே |
வ்யர்த²காலம் நகுர்வீத |
ஸத்வஸ்தா²ய ஶ்ரம பா⁴ஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! த்வைதம் உயர்ந்ததென்றும், அத்வைதம் உயர்ந்ததென்றும், சைவம் உயர்ந்ததென்றும், வைஷ்ணவம் உயர்ந்ததென்றும் இப்படி விவாதம் செய்து கலகம் வளர்க்கிறதில் காலத்தை வியர்த்தமாய்ப் போக்கக்கூடாது; நாம் நல்லவர்களும் பக்திபரர்களு மாகிறதற்கு பிரயத்தனஞ்செய்யவேண்டும்.

கந. ஸ்வசித்தஶுத்³த⁴யே நித்யம் |
ஶ்ரேயஸ்வ தீர்த²நிரதா: |
ஸமத்வம் விஷயே தத்வ |
ஸர்வதிஶ்ரேயாம் பா⁴ஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! கேள்! தன்தகப்பனிடத்தில் ஒரு விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொள்ளுகிறதில் மத்தியஸ்தன் நிஷ்பிரயோஜனம்; அந்தப்பிரகாரமாகவே பகவானைப் பிராத்திக்கிற விஷயத்தில் மத்திய வர்த்தி நிஷ்பிரயோஜனமே.

௲௪. 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌯𑌮𑌧𑍂𑌤𑌿।
𑌤𑌥𑌾𑌸𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌹𑌰𑍌𑌸𑌦𑌾॥

ஓ பாஸ்கரா! தந்திசாமாசாரம் எந்த ரீதியாய் உத்தேசித்தஇடத்திற்குதுரிதமாய்ப்போகிறதோ அந்த ரீதியாகவே நிஜமான பக்தனுடைய விண்ணப்பங்கள் பகவானிடத்திற்கு நேராய்ப் போய்ச் சேருகின்றன.

௲௫. 𑌨𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑍇𑌦𑌤𑌿𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃।
𑌸𑍁𑌖𑍇𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌶𑍋𑌕𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍।
𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃।
𑌦𑍈𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌸𑍍𑌕𑍍॥.

ஓ பாஸ்கரா! சௌக்கியம் நமக்குப் பிராப்தமான பொழுது நாம் அத்தியதிகமான சந்தோஷத்தோடு துள்ளிவிடக் கூடாது; துக்கம் நேரிட்ட போதும் அத்தியதிகமான விசனத்தில் முழுகிவிடக் கூடாது; மேலும் சர்வம் பகவதிச்சையையனுசரித்து இருக்கிறதென்று நாமறியவேண்டும்.

௩௬. பகவந்நாமவக்தாபி |
துராசாரோ பவேத்யதி |
நீசோ ந ஸத்ஸஹவாஸார்ஹ: |
வியர்த்தீதோ ஹி பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! மனிதன் பகவானுடைய பெயர்களை எப்பொழுதும் உருப்போட்டுக்கொண் டிருந்தாலும், கெட்ட நடவடிக்கை யுள்ளவனு யிருந்தால் அவன் பகவதாஞ்ஞைகளை மீறினவ னுகிருன்; ஆகையால் அவன் பரம நீசனும் நல்லோருடைய சகவாசத்திற்கு அனர்ஹனுமாகிருன்.

௩௭. தேவாலயஸமோ தேஹ: |
ஹ்ருத்தேஶோ மூலஸ்தாந: |
ஸம்ஶுத்தோ ஹ்யதி தத்ரைவ |
ஶம்பு: ஸந்நிதி பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! நம்முடைய சரீரம் கோவிலுக்குச் சமானமானது; நம்முடைய இருதயப் பிரதேசம் மூலஸ்தானம் போன்றது; அந்தப் பிரதேசம் பரிசுத்தமாயிருந்தால், பகவா னங்கேயே நிச்சயமாய்ப் பிரகாசிப்பார்.

௩௮. ஹ்ருதயம் பரிஶுத்தம் ச |
ஸதா ஸத்பாவயோகத: |
துஷ்டபாவவிஹீநம் ச |
தேவஸ்தாநம் ஹி பாஸ்கர ||

ஓ பாஸ்கரா! எப்பொழுதும் நல்ல மனதோடு கூடிக்கொண்டு கெட்ட எண்ணங்களை அடியோடு விட்டுவிட்டு நாம் நம்முடையஇருதயத்தைப் பரி

சுத்தமாய் வைத்திருந்தால், பகவான் நமக்குக் காணப்படுவார்.

௯௯. 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌃 ।
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ, பாஸ்கரா! இஹலோகத்திற்குத் தர்மமே சாரபூதமானது ; பரலோகத்திற்கு மோக்ஷமே சாரபூதமானது; தர்மத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் ஆதார பூதனுகையால், எல்லாவற்றிற்கும் சாரதமன் பகவான் ஒருவரே.

௧00. 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍁𑌤𑍋 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ।
𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ।
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰 ॥

ஓ பாஸ்கரா! புத்திமானுனவன் இவ்வுலகத்தில் கஷ்டப்பட்டு திரவியத்தைச் சம்பாதித்து கிரஹஸ்தாசிரமத்தைச்சரியானரீதியோடு காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்; மேலும் தெய்வபக்தி மூலமாய் மஹத்தான மோக்ஷாநந்தத்தை அடையவேண்டும்.

ஆரியதர்மபோதினி மூற்றிற்று.

End of the Sanskrit—Tamil Edition of the Arya Dharma Bodhini.

Printed at the "MADRAS RIPON PRESS", *and published by the Madras Hindu Religious Tract and Preaching Association of Brahmasri* R. SIVASANKARA PANDIYAJI, B. A., F. T. S. *Send ½ Anna for Mr. Pandiyaji's Catalogue of Books. Feb,* 1897.

ఓం.

ఆర్యధర్మబోధిని.

ARYA DHARMA BODHINI.

A SANSKRIT POEM

containing the Essence of Aryan Morality and Religion

BY

R. SIVASANKARA PANDIYAJI, B. A., F. T. S.

(SANSKRIT—TELUGU EDITION.)

లోకేబాలహితార్థాయ । శివశంకరశర్మణా ।
ఆర్యధర్మాఖ్యసత్కావ్యం । రచితంభాస్కరాంకితమ్ ॥

ఈలోకమునందు బాలురయొక్క ఇహపర సౌఖ్యముల కొఱకు, శివశంకర శర్మచేత ఆర్యధర్మ బోధినియను నీతిమత గ్రంథము రచియింపబడినది; భాస్కరునికి అంకితము చేయబడినది.

1. శరీరంపోషణీయంస్యాత్ । సుఖదంజ్ఞానదంయతః ।
ధైర్యంస్వగౌరవంజ్ఞానం । సాధనీయంచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! సౌఖ్యమును తెలివిని కలుగజేయునట్టిది కాబట్టి, మన శరీరము చక్కగా కాపాడబడ వలయును. మన మెల్లప్పుడు ధైర్యమును ఆత్మగౌరవమును పాటింపవలయును, మఱి ఆత్మజ్ఞానమును సంపాదింపవలయును.

2. ఆత్మానంతోషయేన్నిత్యం । సత్పానేనసుభోజనాత్ ।
నశోషయేత్తమాత్మానం । జ్ఞానమూలంహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మంచి నీళ్లచేతను మంచి యాహారముల చేతను మన మెల్లప్పుడు మన దేహమును చక్కగా పోషింప

వలయును; మన శరీరము జ్ఞానమునకు సాధనముకాన, దానిని మనము శుష్కింపజేయకూడదు.

3. దేహారోగ్యంవినానౄణాం । పుష్కలేనధనేనకిం ।
తదస్తిచేత్సుఖంసర్వం । నరఃప్రాప్నోతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! మనుష్యులకు ఎంత సమృద్ధిగా ద్రవ్య ముండి నప్పటికిని, శరీర సౌఖ్యము లేనియెడల దానితో నేమిప్రయోజనము ? ఆరోగ్యమున్నయెడల, అన్ని విధములైన సుఖములను మనుజుడు పొందవచ్చును.

4. మధురాణీహభక్ష్యాణి । దేహారోగ్యకరాణిచ ।
నూతనాన్యుచితేకాలే । భక్షణీయానిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! క్రొత్తవియును, తియ్యనివియును, ఒడలునకు మంచివియును, అయినట్టి పదార్థములను మనము తగిన కాలములందు భుజింపవలయును.

5. కుటుంబపోషణార్థంయః । కాయక్లేశంకరోతిచ ।
లోకేపూజ్యస్సవైశ్రేష్ఠం । మానాన్నంచైవభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! తన్ను తన కుటుంబమును కాపాడుటకై ఎవడు దేహకష్టమును పడుచున్నాడో, వాడే యీప్రపంచమునందు నిజముగా గౌరవింపదగినవాడు ; మానముతో కష్టపడి సంపాదించిన అన్నమే మిక్కిలి యుత్తమమైనది.

6. కష్టార్జితధనేనైవ । జీవనంపరమోత్తమం ।
స్వఘాలస్వేదజంతద్ధి । శ్రేష్ఠంలోకేషుభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మనము కష్టపడి సంపాదించిన ద్రవ్యముచేత బ్రతుకుటయే అతిశ్రేష్ఠమైన జీవనోపాయము; ఈలోకములో మనను దుటిచెమటకార ఆర్జింపబడినధనమే మిక్కిలి ఉత్తమమైనట్టిది.

7. వంచనద్యూతచౌర్యాద్యైః । జీవనంచాధమాధమం ।
దుఃఖమూలంపరాపేక్ష । జీవనంచైవభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! మోసము, జూదము, దొంగతనము, అనునీ మొదలయిన వానిచే జీవనము చేయుట మిక్కిలి నీచమైన బ్రతుకు ; సోమరితనముగా నితరులనే నమ్ముకొని జీవనము చేయుట దుఃఖములకు కారణమగు చున్నది.

8. కష్టార్జితధనేనైవ । త్యాగంభోగంచకారయేత్ ।
ధన మేళనమాత్రేణ । సాధితంకిన్నుభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! ఈలోకములో మనము కష్టపడి సంపాదించిన ద్రవ్యమువలననే సుఖముల ననుభవింపవలయును, మఱి దానములను చేయవలయును, కేవలము దుడ్డునుకూడబెట్టుటచేత నుపయోగమేమి ?

9. కష్టార్జితధనేనైవ । యస్సంతుష్టోభవేత్సుధీః ।
తస్యలోకస్త్వయంస్వర్గః । పూజ్యోభవతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! ఏబుద్ధిమంతుడు తాను కష్టపడి సంపాదించిన ధనముతో సంతుష్టి జెందుచున్నాడో, వానికి ఈ లోకమే స్వర్గతుల్యముగా నగుచున్నది; అట్టి వాడు గౌరవార్హుడగుచున్నాడు.

10. బలవాన్ దృఢకాయోపి । పటుఃపంచేంద్రియేష్వపి ।
యాచనాంకురుతేయోవై । సోహశ్చోరశ్చభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! బలవంతుడును, గట్టి దేహముగలవాడును, పంచేంద్రియములందు మంచి పటుత్వముగలవాడును, అయినట్టి మానవుడు బిచ్చమెత్తెనేని, వాడు నిజముగా పగటి దొంగయగుచున్నాడు.

11. ఇహలోకేచపితరౌ । స్వాధీనాత్రిదశౌశుభౌ ।
తౌతుప్రీతౌపురాకృత్వా । భజేద్దేవంచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఈలోకమునందు తల్లిదండ్రులు మనుజునికి స్వాధీనులును మంచివారును అయినట్టి దైవములుగానున్నారు. అట్టివారిని మొట్టమొదట గౌరవించి సంతోషపెట్టి అటు పిమ్మట మనము భగవంతుని సేవింపవలయును.

12. స్వపోషకౌచపితరౌ । యస్త్యక్త్వాన్యత్రతిష్ఠతి ।
సన్నికృష్టోమహాపాపీ । కృతఘ్నశ్చైవభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఈలోకమునందు తన్నుకాపాడినట్టి తల్లిదండ్రులనువిడనాడి, ఎవడు వాసముచేయుచున్నాడో వాడు నీచాతినీచుడు, మహాపాపిష్ఠుడు మఱి నిక్కముగా పరమ కృతఘ్నుడు.

13. దండయేత్పుత్రశిష్యాంశ్చ । దండోబహుగుణోభవేత్ ।
గురుశుశ్రూషణంకుర్యుః । తేసుఖార్థాయభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! తగినట్లు శిక్షించుటచేత బహు మంచిగుణములు కలుగును. కాబట్టి, మనము సుతులను శిష్యులను కొట్టవలయును ; గురువులను వారు సేవింపవలయును ; అందువలన సౌఖ్యముకలుగును.

14. లోకేపిత్రాచపుత్రాయ । నదేయమధికంధనం ।
దత్తంచేత్సదురాచారో । దుష్టోభవతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఈలోకములో కొడుకునకు తండ్రి మెండైన ధనమును పెట్టరాదు ; అట్లు పెట్టినయెడల ప్రాయికముగా నక్కొమారుడు చెడ్డనడవడులంజెంది చెడ్డవాడగును.

15. నదేయంపుత్రపౌత్రేభ్యః । యథేష్టంలౌకికంధనం ।
తేభ్యోవిద్యాధనందేయం । తచ్ఛ్రేష్ఠంఖలుభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! కొడుకులకును మనుమలకును అధికమైన యాస్తిని మనము పెట్టరాదు ; వారికి మనము లౌకిక వైదిక విద్యాధనమును నియ్యవలయును ; ఎందువల్లననగా, ఆధనమె ఉత్తమమైనది.

16. అశాస్త్రీయోహ్యనారోగ్యః । విద్యాభంగకరస్తథా ।
ప్రాణాపాయకరోబాల్యే । వివాహశ్చైవభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! కేవలబాల్యమునందే పెండ్లిచేసికొనుట శాస్త్రవిరుద్ధమును, దేహారోగ్యమునకు హానికరమును, చదువునుపాడుచేయునట్టిదియును మఱి మనుష్యుని ప్రాణమునకే అపాయమొకప్పుడు కలిగించునట్టిదియును, అగుచున్నది.

17. విద్యాధనస్పృహానీహ । పురాసంపాద్యమానవః ।
పశ్చాదుద్వాహయేత్కన్యాం। సుగుణాంచైవభాస్కర॥

ఓ భాస్కర ! మొట్టమొదట విద్యను, ధనమును, గృహమును సంపాదించుకొని, అటుపిమ్మటనే మనుజుఁడు మంచిగుణములగల కన్యకను పెండ్లిచేసికొనవలయును.

18. పాతివ్రత్యంయథాస్త్రీణాం। ధర్మాణాంచోత్తమోత్తమం।
ఏకపత్నీవ్రతత్వంహి । పురుషాణాంచభాస్కర॥

ఓ భాస్కర ! పతివ్రతాధర్మము ఏప్రకారము స్త్రీలకు అతిశ్రేష్ఠమైన ధర్మమో, ఆప్రకారమే పురుషులకు ఏకపత్నీ వ్రతము మిక్కిలి యుత్తమమైన ధర్మము.

19. భార్యాంతరంనసేవేరన్ । పురుషాస్సుఖకామినః ।
పత్యంతరంనసేవేరన్ । స్త్రీరత్నానీహభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఈలోకములో మంచికులమునందుపుట్టి తమ మేలును కోరునట్టి పురుషులు, తమ భార్య తప్ప వేరు స్త్రీలను అపేక్షింపరాదు; ఉత్తమస్త్రీలు అట్లే తమ పెనిమిటి తప్ప వేఱు పురుషులను అపేక్షింపరాదు.

20. స్వభార్యోత్సర్జనంలోకే । పరదారోపసేవనం ।
పరద్రవ్యాపహారశ్చ । దుష్కార్యాణీహభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! తమభార్యలను విడనాడుట, ఇతరులభార్యలను చెఱుపుట, మఱి పరులధనమును అపహరించుట, అను నీమూడు ఈలోకములో మిగుల చెడ్డకార్యములు.

21. సాధ్వీంచసుగుణాంభార్యాం । పరిత్యజ్యైవమానవః ।
వేశ్యాయాంరమతేయస్తు । పశుఃపాపీచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! పాతివ్రత్యమును మఱి యితరసద్గుణములను కలిగియున్న తనభార్యనువదలి, బోగముదాంద్రతో సుఖించు నట్టిమనుజుడు మృగప్రాయుడును పాపిష్ఠుడును అగుచున్నాడు.

22. కులీనేననరేణైవ । వేశ్యాత్యాజ్యామహాహివత్ ।
వేశ్యాదేహస్తుదుర్వ్యాధే । దుఃఖమూలశ్చభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మంచివంశమునందు బుట్టిన మానవునిచే బోగముదాండ్రు పెద్ద పాములవలె పరిత్యాగము చేయబడవలయును; బోగముదానిశరీరము చెడ్డరోగములకును దుఃఖములకును వేరు.

23. స్త్రీణాందుఃఖంనకర్తవ్యం । పురుషైస్సుఖకామిభిః ।
నానాసుఖానికుర్వంతి । స్త్రీరత్నానీహభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! సౌఖ్యములను అపేక్షించునట్టివారు స్త్రీలకు దుఃఖమును కలుగజేయకూడదు; ఉత్తమస్త్రీలు ఈలోకములో వివిధ సుఖములను కలుగజేయుచున్నారు.

24. పతిర్హి దేవో నారీణాం । బంధూనాముత్తమోత్తమః ।
సేవేరన్ హి స్త్రియస్తస్మాత్ । స్వపతిం చైవ భాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! స్త్రీలకు వారి పెనిమిటులే దేవప్రాయులు, మఱి చుట్టములలో మిక్కిలి యెచ్చైనచుట్టములు; కాబట్టి స్త్రీలు వారివారిపతులను విశ్వాసముతో సేవింపవలయును.

25. స్వభర్తౄణాం హితం కుర్యుః । ప్రీతిం కుర్యుః కులస్త్రియః ।
యతః కుటుంబభారాదీన్ । తేవహంతీహ భాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! కులస్త్రీలు యెల్లప్పుడు తమతమ పతులకు మేలును ప్రియకార్యములను ఒనర్పవలయును; ఏలననగా, కుటుంబమును సంరక్షించుట మొదలగు భారములను వీరీలోకములో వహించుచున్నారుగదా.

26. కన్యాదానం మహాశ్రేష్ఠం । శుద్ధం సాలంకృతం చ యత్ ।
తద్దాతా పుణ్యవాన్ లోకే । కీర్తిమాంశ్చైవ భాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ప్రతిఫలముగా దేనినైనను కైకొనక, మఱి పరిపాటిగా సొమ్ముల చేనలంకరించి, శుద్ధకన్యాదానముగా వివాహము చేయుట ఉత్తమోత్తమమైనదానము; అట్లు దానము చేయువాడే లోకములో పుణ్యవంతుడు యశోవంతుడును అగుచున్నాడు.

27. కన్యావిక్రయ ఏవ స్యాత్ । యద్దానం శుల్కపూర్వకం ।
కన్యాశుల్కగ్రహీతా హి । మహాపాపీ చ భాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! తల్లిదండ్రులుగాని మఱి యితరులుగాని ప్రతిఫలముగా ధనము మొదలైనవాని గైకొని, కన్యకను పెండ్లి చేయువారు నిక్కముగా నక్కన్యకను వెలకమ్మినవారగుచు

న్నారు ; ఇట్లు కన్యకనమ్మి ద్రవ్యముతీసుకొనువాడు పరమ పాపిష్ఠుడే.

28. నదుష్టాన్విశ్వసేల్లోకే । తేస్వకార్యధురంధరాః ।
స్వామికార్యంస్వలాభార్థం। వ్యర్థంకుర్వంతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! ఈలోకములో దుర్జనులను మనమునమ్మ రాదు ; వారలెల్లప్పుడు తమసొంతపనులనే చక్కబెట్టుకొను వారును మఱి వారిలాభముకొఱకు తమయజమానులకార్యము లను చెడగొట్టువారు.

29. పరకార్యంస్వకార్యార్థం । దుర్జనానాశయంతిహి ।
తస్మాత్తాన్వర్జయేద్దుష్టాన్।పశుప్రాయాంశ్చభాస్కర॥

ఓ భాస్కర ! తమకార్యములను సాధించుకొనుటకయి దుర్జనులు ఇతరులకార్యములను చెఱుపుదురు ; కాన, వార లను మనము పరిత్యజింపవలయును ; వారు చెడ్డవారును మఱి మృగసమానులే.

30. పరిత్యాజ్యాస్సదాలోకే । క్రోధమత్సరదుర్మదాః ,
దయాశాంతిర్వినీతత్వం । సేవితవ్యంచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! ఈలోకమునందెల్లప్పుడు కోపము, మాత్స ర్యము, గర్వము ననునివి పరిత్యజింపబడవలయును ; నెనరు, ఓపిక, అడకువ పాటింపబడవలయును.

31. అసూయాదుఃఖదాలోకే । నైచ్యదౌర్బల్యసూచికా । ।
తాంత్యక్త్వాసాధయేత్సర్వాం।సుఖదాంచైవభాస్కర॥

ఓ భాస్కర ! ఈలోకమునందు అసూయ వ్యసనమును సంకటమును కలుగజేయుచున్నది, మఱి మనుష్యునియందలి తుచ్ఛ స్వభావమును దుర్బలత్వమును సూచించుచున్నయది;

కాబట్టి, అదిపరిత్యజింపబడవలయును; సౌఖ్యమును అభివృద్ధిని కలుగజేయునట్టి స్పర్థాగుణము పాటింపబడ వలయును.

32. లోభోనీచగుణోలోకే । తస్మాత్తంపరివర్జయేత్
దాతృత్వంపుణ్యదంయస్మాత్ । తత్పోషయచభాస్కర॥

ఓ భాస్కర ! ఈప్రపంచములో లుబ్ధత్వము మిక్కిలి తుచ్ఛమైన గుణము; కాన, దానిని మనము బొత్తిగా పరిత్యజింపవలయును. దాతృత్వము పుణ్యమును కలిగించునట్టి గొనము; కాన, దానిని మనము చక్కగా పోషింపవలయును.

33. పరస్పరవిరోధంచ । తిరస్కారంచవర్జయేత్ ।
తథాచభ్రాతృవాత్సల్యం । సాధయేదేవభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! మనము పరస్పర విరోధమును ధిఃకారమును వదలవలయును; మఱి యీలోకమునం దందఱిని అన్నదమ్ములవలె నెంచి ప్రీతితో నడువవలయును.

34. కార్యాలస్యంచపైశున్యం। వాక్పారుష్యంచవర్జయేత్।
జాగ్రత్త్వంప్రియవక్తృత్త్వం।సాధయేచ్చైవభాస్కర॥

ఓ భాస్కర ! మనమెలప్పుడు కార్యములను ఆలస్యముగా చేయుట, కొండెముల జెప్పుట, కఠినవాక్కు నను వీనిని విడువవలయును; పనులందు జాగ్రత్తగా నుండుట, తియ్యనిమాటల నాడుట వీనిని సాధింపవలయును.

35. ముఖప్రీతికరంవాక్యం । కార్యార్థీభాషతేభృశం ।
ప్రియంత్యక్త్వాహితంవాక్యం।గృహ్ణీయాచ్చైవభాస్కర॥

ఓ భాస్కర ! స్వకార్య ధురంధరుడైన వాడెల్లప్పుడు ఇచ్చకపుమాటల నాడును; కాని, మన మట్టిప్రియవాక్యములను సరకు గొనక, హితవాక్యములనే గ్రహింపవలయును.

36. ధనార్థమధికారార్థం । సుఖార్థంవావిశేషతః ।
నాధికారాంసుధీఃకుర్యాత్ । నాశహేతుశ్చభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! ద్రవ్యముకొఱకుగాని, అధికారముకొఱకు గాని, సౌఖ్యముకొఱకుగాని, పేరాసను బుద్ధిమంతుడు కలిగి యుండరాదు; అది నాశమునకును దుఃఖమునకును ఆస్పదమగును.

37. లోకనిందానకర్తవ్యా । కర్తవ్యంచాత్మశోధనం ।
స్వశుద్ధిరస్తిచేల్లోకః । శుభోభవతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! మనము లోకులను దేనికైన నిందింపగూడదు; మనలనే మనము శోధించుకొనవలయును. మనమట్టుకు మనము పరిశుద్ధముగా నడుచుకొనినయెడల, లోకులు మనకు మంచివారగుదురు.

38. స్వశక్త్యతీతకార్యాణి । నకుర్వీతకదాచన ।
కృతానియదిదుర్బుద్ధ్యా । దుష్ఫలంయాతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! తన శక్తికి మించిన పనులను చేయుటకు నెందులకైనను ఎవడును పూనుకొనకూడదు; తెలివిమాలి యొకవేళ అట్టి పనిని చేయ సమకట్టినను, చెడుఫలమే లభించును.

39. పరజాతిమతాచారాన్ । దూషయేన్నకదాచన ।
లోకోభిన్నరుచిర్యస్మాత్ । పాపదంచైవభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! లోకములో నానావిధములయిన రుచులును ఇష్టములును ఉన్నవి కాబట్టి, ఎవడును పరులజాతులను మతములను ఆచారములను ఎన్నటికిని నిందింపకూడదు; మఱి యట్లు నిందించుట పాతకమునకు హేతుభూతమగుచున్నది.

40. రాజద్రోహఃపరిత్యాజ్యః । రాజామాతాపితాయతః ।
రాజద్రోహీనికృష్టశ్చ । దుఃఖీభవతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! రాజు ప్రజలకు తల్లియుం దండ్రియును నగుచున్నాడు కాబట్టి, ఎవఁడును రాజద్రోహ కార్యములను చేయరాదు; రాజద్రోహియైనవాడు నీచాతి నీచుఁడే కాక దుఃఖములకును పాత్రుడగును.

41. నజల్పేచ్చ సభాంగత్వా । కాకమర్కటఘూకవత్ ।
సద్వాక్యంశుకవద్బ్రూయాత్ । సకృత్తదపిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఒక సభకుబోయి అక్కడ కాకి, కోతి, గుడ్లగూబలను వీని కూతలవలె తెలివిమాలిన మాటలను ఎవఁడును వదరరాదు; చిలుకపలుకులవలె మంచి ప్రసంగమును చేయవలయును; అదియును అరుదుగానే చేయవలయును.

42. బహిరాడంబరోవ్యర్థః । నాంతస్సామర్థ్యమస్తిచేత్ ।
కార్యహీనస్యవాగ్జాలం । యథావ్యర్థంహిభాస్కర॥

ఓ భాస్కర! నిజమైన సామర్థ్యము లోపల లేనియెడల బయిటియాడంబరములు నిష్ప్రయోజనములే; కార్యము చేయని వట్టి డంబాచారిమాటలవలె వ్యర్థమగుచున్నయవి.

43. నాతివ్యయంచకుర్వీత । నాదాయాదధికంనరః ।
వార్ధక్యార్థంధనంశశ్వత్ । రక్షేద్యత్నేనభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మనుజుఁ డెన్నటికిని దూబరదిండిగా దుడ్డును వెచ్చింపకూడదు; మఱి తన వచ్చుబడికంటె నెక్కువైన సెలవు చేసికొని బ్రతుకకూడదు; మఱియు తన ముసలితనమునందు జీవనార్థము తనుపాటి ద్రవ్యమును సేకరించి పెట్టవలయును.

44. సత్సంగతిస్సదాకార్యా । సజ్జనాహితబోధకాః ।
లోకోపకారపారీణాః । సుఖదాస్త్సైవభాస్కర

ఓ భాస్కర ! మన మెల్లప్పుడు సత్సహవాసమునే కలిగి యుండవలయును; సత్పురుషులు మేలు బుద్ధిని జెప్పుదురు, లోకోపకార కార్యములను మిక్కిలి యాసక్తితో జేయు దురు, మఱి ఇతరులకు సౌఖ్యమును గలిగింతురు.

45. లోకోపకారకార్యాణి । యేకుర్వంతిసదానరాః ।
తేభవంత్యమరాఃపుణ్యాః । కీర్తిమంతశ్చభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! ఏమానవు లెల్లప్పుడు పరోపకారకములైన పనులను చేయుచున్నారో వారు నిజముగా చావులేని దేవతల వంటివారే; ఏలననగా, వారు పుణ్యపురుషులును సత్కీర్తి వంతులును అగుచున్నారుగదా.

46. పురాసన్మిత్రసౌఖ్యంతు।కృత్వాపశ్చాత్స్వకార్యవాన్।
సజ్జనోభవతిక్షిప్రం । సన్నరస్సోహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! మంచివాడు మొట్టమొదట తన నిజమైన చెలికానికి క్షేమమును సత్వరముగా కలిగించి, అటుపిమ్మటనే తనయొక్క కార్యమునుజూచును; అట్టివాడే నిజమైన నరుడు.

47. కఠోరమపితత్కాలే । పరిణామేహితంచయత్ ।
తద్వాక్యంభాషతేసాధుః । తద్గృహ్ణీయాచ్చభాస్కర॥

ఓ భాస్కర ! మొట్టమొదట వెగటుగాను కట్టకడపట మేలుగాను నుండునట్టి మంచిబుద్ధిగల మాటలనే మంచివాడా డును; అట్టి వానిని మన మవశ్యము ఆవలంబింపవలయును.

48. నీతివాక్యార్థమాలోచ్య। తత్ప్రకారేణసంచరేత్ ।
నోచేద్ధాస్యాస్పదంవ్యర్థం। వాగ్జాలంస్యాచ్చభాస్కర॥

ఓ భాస్కర ! మంచి నీతివాక్యముల అర్థము ముమ్ముందు చక్కగా దెలిసికొని, పిదప మనుజుడు అప్రకారముగా జరుగ

వలయును; లేనియెడల వాని వాగాడంబర మంతయును పరి
హాసపాత్రముగాను వ్యర్థముగాను అగును.

49. కేసరేద్యంయథాపుష్పం । దేవార్హాంభవతిప్రియం ।
నరస్సదర్హోభవతి । సుగుణాఢ్యోహిభాస్కర ॥

ఓభాస్కర! లోపల కుసుమముండిననే, పుష్పమే ప్రకా
రము దేవపూజకు నుపయోగింపదగి యుండునో, ఆప్రకా
రమే మంచి గుణసంపద గలిగియుండిననే, యొక మనుజుడు
సజ్జనులచేత గౌరవపడుటకు అర్హుడగుచున్నాడు.

50. వాచిసత్యంకరేదానం । మనసిబ్రహ్మచింతనం ।
త్రీణికార్యాణిలోకేస్మిన్ । సుఖదానిహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! వాక్కునందు సత్యము, హస్తమునందు
దాతృత్వము, మనస్సునందు పరబ్రహ్మధ్యానము ననునీమూడు
కార్యములు, ఈప్రపంచమునందు నిశ్చయముగా ఆనందమును
గలుగజేయునట్టివి.

51. సమ్యగాలోచ్యవాగ్దానం । కుర్యాద్ధీమానతంద్రితః ।
ప్రతిజ్ఞాంపాలయేత్క్షిప్రం । సుఖీభవతిభాస్కర॥

ఓ భాస్కర! బుద్ధిమంతుడైన మానవుడు జాగరూక
తతో చక్కగా నాలోచించిన తరువాతనే వాగ్దత్త మేదై
నను చేయవలయును; అట్లు చేసినతోడనే చెప్పినమాటప్రకా
రము జరుగవలయును. అప్పు డతడు సుఖపడును.

52. సత్యసంరక్షణేకార్యే । దృఢచిత్తోభవేత్సుధీః ।
వర్జయేచ్చిత్తచాంచల్యం । సత్యంజయతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! సత్యమును కాపాడునట్టి పనియందు బుద్ధి
మంతుడు దృఢమైన మనస్సును కలిగియుండవలయును; చపల
చిత్తమును విడువవలయును. నిజమే తుట్టతుదకు గెలుచును.

53. పుణ్యవాన్ బుద్ధిమాన్ శ్రీమాన్ । పాత్రేదానంకరోతియః।
అపాత్రదానకర్తాతు । మహాపాపీచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఎవడు ధర్మమునకు అర్హులయిన వారికే దానము చేయుచున్నాడో, వాడు నిజముగా గొప్ప పుణ్యాత్ముడు, బుద్ధిమంతుడు, మఱి ధనికుడు; ఎవడు అనర్హులయిన వారికి దానము చేయుచున్నాడో, వాడు నిక్కముగా పరమ పాపిష్ఠుడు.

54. మహాజనానురాగోపి । సంపాద్యోధీమతాసదా ।
నత్యాజ్యోధర్మమార్గశ్చ । కథంచిదపిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఎల్లప్పుడు బుద్ధిమంతునిచేత మహా జనుల యొక్క ప్రీతి చక్కగా సంపాదింపబడవలయును; ఎక్కాలమునందును ఏవిధముగనైనను ధర్మమార్గము వదలిపెట్టబడ కూడదు.

55. ధీర్ఘమాలోచ్యకార్యాణి । కర్తుముద్యోగవాన్ భవేత్।
కుర్వన్నోపరమేద్ధీరః । పురుషస్సోహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! దీర్ఘకాలము చక్కగా పర్యాలోచించిన పిమ్మటనే, ఎట్టి కార్యమునైనను ఒక మనుజుడు చేయుటకు నుపక్రమింపవలయును; ధీరుడైనవాడు పని చేయుటకు ప్రారంభించిన తర్వాత దాని విడువరాదు; వాడే నిజమైన పురుషుడు.

56. కృతజ్ఞత్వంమనుష్యాణాం । సద్గుణశ్రేష్ఠముచ్యతే ।
కృతఘ్నత్వందుర్గుణానాం । అధమంచైవభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! చేసిన మేలును జ్ఞాపకమునం దుంచుకొని యుండుట (కృతజ్ఞత) మంచి గుణములలో అతిశ్రేష్ఠమైన గుణము; చేసిన మేలును మఱచుట (కృతఘ్నత) చెడ్డ గుణములలో అతినికృష్టమైన గుణము.

57. ధనాఢ్యోపిబలాఢ్యోపి । సాధికారోపిమానవః ।
ధారయేద్వినయంలోకే । మాన్యోభవతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మిక్కిలి ధనవంతుడై నప్పటికిని, బలవంతుడై నప్పటికిని, అధికారవంతుడై నప్పటికిని, మనుష్యుడు అణకువ కలిగి నడుచుకొనవలయును. అతడపు డందఱిచేత గౌరవింపబడును.

58. ప్రభుకార్యనియుక్తస్తు । కార్యనిర్వాహణేభవేత్ ।
జాగరూకస్సదాశుద్ధః । న్యాయదర్శీచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఒక యజమానుని పనులను నెఱవేర్చుటకు నియమింపబడినవాడు, ఆపనులను కొనసాగించుటయం దెల్లప్పుడు జాగ్రత్తను యోగ్యతను గలిగి మెలగవలయును; మఱి న్యాయమును పరిశీలింపవలయును.

59. జన్మదేశాభిమానంయః । కరోతిప్రజ్ఞయాసదా ।
సోభీష్టంలభతేలోకే । పుణ్యంకీర్తించభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఎవడు తాను పుట్టినట్టి దేశమునందు నెల్లప్పుడు సుబుద్ధితోడ అభిమానమును గలిగి మెలగుచున్నాడో, వాడు తన కోరికలను నెఱవేర్చుకొనును, మఱి యీలోకములో మంచి యశస్సును పుణ్యమును సంపాదించుకొనును.

60. స్వదేశజనవాత్సల్యం । స్వమతేపరిశీలనం ।
స్వధర్మాచరణంలోకే । సత్కార్యాణిహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! తనదేశమునందలి జనులయెడ ప్రీతిని కలిగియుండుట, తన మతమును చక్కగా పరిశోధించుట, మఱి తన కులోచితములయిన ధర్మములను ఆచరించుట నను నివి లోకములో నిక్కముగా మిగుల మంచి కార్యములే.

61. రాజభక్తిస్సదాకుర్యాత్ । రాజాదేవాంశజోయతః ।
ప్రాయశోరాజభక్తశ్చ । సుఖీభవతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! రాజునందు భగవదంశము కొంత యున్నది కాన, ప్రతివాడును రాజభక్తిని కలిగి నడువవలయును; రాజభక్తి గలవాడు ప్రాయికముగా సౌఖ్యము ననుభవించును.

62. చిత్తదార్ఢ్యంచసౌలభ్యం । పరమానరతింసదా ।
ధారయేద్బుద్ధిమాన్లోకే । హితార్థంచైవభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! దృఢచిత్తము, సర్వసులభత్వము, మఱి ఇతరులయెడ మానమర్యాదతో ప్రవర్తించుట అను నీమంచిగుణములు మనుష్యులచేత తమతమ క్షేమము కొఱకును సౌఖ్యము కొఱకును నెల్లప్పు డీలోకమునందు పాటింపబడవలయును.

63. జీర్ణప్రాచీనధర్మాణాం । ఉద్ధారఃపరమోత్తమః ।
నూత్నదుర్బలధర్మాణాం । స్థాపనాదపిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! చాలని మూలధనముగల క్రొత్త ధర్మకార్యమును స్థాపించుటకంటె, నిండా ప్రాఁతదై జీర్ణమయిన ధర్మమును చక్కగా నుద్ధరించుట అతి శ్రేష్ఠమైన కృత్యము.

64. కర్తవ్యాహిదయాలోకే । చాశ్వపశ్వాదిజంతుషు ।
క్రూరకృత్యానిపైతేషు । నకర్తవ్యానిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఈలోకములో గుఱ్ఱములు, ఆవులు, మొదలగు జంతువులయెడ మిగుల దయగలిగి మనము ప్రవర్తింపవలయును; ఏనెపముచేతనైనను వానియెడ మనము క్రూరత్వమును చూపరాదు.

65. అపకారిష్వపిసదా । కుర్వీతైవోపకారకః ।
దదాతిమల్లికాదగ్ధా । యథాపుష్పాణిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మల్లెచెట్టు ఏప్రకారముగా కొంత గాల్పబడినను పెక్కు పువ్వుల నిచ్చుచున్నదియో, అట్లే పరులు మనకు కీడుచేసినప్పటికిని వారికి బదులుగా మనము మేలే యొనర్పవలయును.

66. లాభాలాభౌసదానౄణాం । సహజౌహిమహీతలే ।
ఉభయస్మిన్నపిసమాః । తత్త్వజ్ఞాఃఖలుభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఈభూమియందు మనుజులందఱికిని లాభనష్టములు (జయాపజయంబులు) ఎల్లప్పుడును సామాన్యముగా

గలుగును; తత్త్వమును దెలిసిన వారలీరెంటిని సమాన బుద్ధి తోజూతురు.

67. సన్నీతిన్యాయవృత్తస్య । దుఃఖమాదౌభవేదపి ।
సుఖమేవభవేదంతే । ధర్మోజయతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ధర్మముగాను న్యాయముగాను జరుగువానికి మొదట నొకవేళ దుఃఖము సంప్రాప్తమైనను, కట్టకడపట సుఖమే సంభవించును; ధర్మమే జయమునకు మార్గదర్శి.

68. సత్కర్మసుఖదంలోకే । దుష్కర్మైవచదుఃఖదం ।
ఆశాజన్మకరానృణాం । మోక్షార్థీభవభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మంచి కర్మములుచేసిన సౌభాగ్యము కలుగును; చెడ్డకర్మములుచేసిన దౌర్భాగ్యము కలుగును; ఆశలే జన్మము లెత్తుటకు కారణములు; కాబట్టి జనన మరణ దుఃఖ నివారకమగు మోక్షపదవియం దాసక్తి యుంచుము.

69. సజ్జన్మలభతేమర్త్యః । సుఖంచశుభకర్మణా ।
దుష్కర్మణాధికందుఃఖం । దుర్జన్మేతిచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మంచి కర్మముల జేయుటచేత మనుష్యులకు మంచి జన్మమును సుఖమును సంభవించును, చెడ్డ కర్మముల జేయుటచేత చెడ్డ జన్మమును దుఃఖమును ప్రాప్తించును.

70. మనసాభగవద్ధ్యానం । వచసాదేవకీర్తనం ।
తత్సేవనంశరీరేణ । భక్తికృత్యానిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మనస్సుచేత భగవంతుని ధ్యానించుట, వాక్కుచేత నతని భజించుట, మఱి శరీరముచేత నతని సేవించుట, ననునివి ముఖ్యములయిన భక్తికృత్యములు.

71. చిత్తశుద్ధికరంనోచేత్ । కర్మజాలంనిరర్థకం ।
బ్రహ్మజ్ఞానకరంనోచేత్ । విద్యాజాలంచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! చిత్తమును పరిశుద్ధముచేయనట్టి కర్మసందోహము మిగుల వ్యర్థమైనది; ఆరీతిగానే పరబ్రహ్మ విషయకమైన జ్ఞానమును కలిగింపనట్టి విద్యాభ్యాసము లన్నియును మనుజునికి నిష్ప్రయోజనములు.

72. ఆత్మరక్షణకార్యేషు । విశ్వస్తవ్యోనచేతరః ।
ఆత్మైవహ్యాత్మనోబంధు । రితిసూక్తిశ్చభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మనయాత్మలను ఉద్ధరించుకొనుటయందు పరులను మనము నమ్మకూడదు; ఆత్మకు ఆత్మయే గొప్ప చుట్టమని ప్రాచీన హితవాక్యము కలదు.

73. అస్థిరానశ్వరాహేయాః । ధనదేహగృహాదయః ।
ఆత్మానిత్యోఽవినాశీచ । సదానందశ్చభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! దుడ్డు, ఒడలు, ఇల్లు, వాకిలి మొదలైనవి అశాశ్వతములు, నశించునట్టివి, మఱి తుచ్ఛములైనవి; ఆత్మయను పదార్థము నిత్యమైనట్టిది, నాశములేనిది, మఱి సర్వదా ఆనందమును అనుభవించునట్టిది.

74. యథాదుర్మలసంత్యాగో । దేహసౌఖ్యంప్రయచ్ఛతి ।
తథాఽజ్ఞానమలత్యాగో । హ్యాత్మసౌఖ్యంచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మన శరీరమునఁదుండి మాలిన్యము నంతటిని చక్కగా కడిగివేయుటచేత ఎట్లు ఆరోగ్యమును సంతోషమును కలుగుచున్నవియో, అట్లే మన మనస్సునుండి అజ్ఞానమనెడు మయిలను మనము తొలగించుట మన యాత్మకు ఆనందమును మోక్షమును కలుగజేయును.

75. తృప్తిర్మహౌషధంచైకా । దుఃఖరోగవినాశినీ ।
భవరోగహరంబ్రహ్మ । జ్ఞానమేవచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఇహలోక దుఃఖములనెడి వ్యాధికి రాజౌషధము తృప్తి యొకటియే; జనన మరణ రూపమయినట్టి సం

సారమనెడి మహా వ్యాధికి దివ్యౌషధము బ్రహ్మజ్ఞాన మొక్కటియే.

76. నకుర్యాత్పరసంతాపం । నగచ్ఛేత్ఖలమందిరం ।
జ్ఞానంసంపాదయేన్నిత్యం । భజేద్దేవంచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఇతరులకు దుఃఖమును కలుగఁజేయకూడదు; చెడ్డవారియిండ్లకు పోకూడదు; ఎల్లప్పుడు మనము మంచి తెలివిని సంపాదింపవలయును; మఱి భగవంతునిభజింపవలయును.

77. దీనస్యపోషణంలోకే । వ్యాధితస్యౌషధావనం।
దుఃఖితస్యోపశమనం । దేవసేవాహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఈలోకమునందు బీద సాదల కన్నము పెట్టుట, రోగపీడితులకు మందిప్పించుట, మఱి దుఃఖమును సంకటమును జెందినవారితో ననుతపించి యూరడించుట, అనునివి భగవత్సేవాకార్యములకు నిక్కముగా సమానములైనవి.

78. నవిశేషోస్తిలోకేస్మిన్ । కుక్షిపూరణపాటవే ।
బ్రహ్మజ్ఞానానుసంధానం । శ్రేష్ఠమేకంచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఈలోకములో మన పొట్టపోసికొనుటకై విత్తము నార్జించుటయందలి గట్టితనములో విశేష మేదియును గనుబడదు; పరబ్రహ్మ విషయకమైన జ్ఞానమును సంపాదించి యాముష్మిక విషయములను స్వానుభవమునందు సరిచూచుకొనుట యొకటియే మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైన కార్యము.

79. బ్రహ్మజ్ఞానవిచారశ్చ । సదనుష్ఠానమేవహి ।
సదాసంతుష్టచిత్తత్వం । సుఖానిత్రీణిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! భగవద్విషయమైన జ్ఞానముగూర్చి పర్యాలోచనముచేయుట, ధర్మములను అనుష్ఠించుట, మఱి యెల్లప్పుడు మంచి తృప్తిని జెందియుండుట, అను నీమూడు సౌఖ్యహేతువులగు కార్యములు.

80. సత్సంగవస్త్రసంవీతః । బ్రహ్మజ్ఞానసుధాంపిబన్ ।
దైవభక్త్యన్నతృప్తోయః । సద్భక్తస్సతుభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మంచి సహవాసమనెడు వస్త్రమును చక్కగా తొడుగుకొని, బ్రహ్మజ్ఞానమనెడు అమృతమును త్రాగుచు, భగవత్సేవయనెడు అన్నముతో తనివిని జెందినవాడే, నిజమైన భగవద్భక్తుడు.

81. హసన్ముఖంసదాధార్యం । విచ్ఛాయవదనంత్యజేత్ ।
పాతుందేవ్యస్తిసన్మాతా । పితాదేవోహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! మనమెల్లప్పుడూ చిఱునవ్వుగల మోమును ధరించి ఏడ్పుమాతిని విడనాడవలయును; ఏలననగా, మనల గాపాడుటకు సిద్ధముగా భగవంతుడు తండ్రివలె కాచుకొని యున్నాడే; మఱి భగవతి తల్లివలె కాచుకొనియున్నదే.

82. ముఖేనభగవన్నామో । చ్చారణంకురుభక్తితః ।
హస్తాభ్యాంహితకర్మాణి । దేవంచింతయభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! నోటిచేత దేవుని పేర్లను నిజమైన బత్తితో బలుకుము; చేతులతో మంచి పనులను చేయుము; మఱి డెంద మునందు భగవంతుని ధ్యానింపుము.

83. స్వల్పబీజాన్మహావృక్షః । యథాచోత్పద్యతేతథా ।
ప్రపంచమఖిలంరమ్యం । దేవాద్భవతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! చిన్నవిత్తునుండి యేవిధముగా పెద్దచెట్టు పెరుగుచున్నదియో, ఆవిధముగానే ఈసొగసైన భువనమంత యును భగవంతునివలన కలిగినది.

84. సర్వవ్యాపీచసర్వజ్ఞః । సర్వశక్తియుతస్సదా ।
పాలయత్యఖిలంవిశ్వం । పరమేశోహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! పరమేశ్వరుడే ఈప్రపంచమంతటిని సర్వదా సంరక్షణ చేయుచున్నాడు; అతడు అన్నిచోట్లనున్నాడు,

అన్నిటిని తెలిసికొని యున్నాడు, మఱి అన్ని విధములయిన బలమును పొందియున్నాడు.

85. ఏకమేవాద్వయంబ్రహ్మ । సచ్చిదానందలక్షణం ।
నిర్గుణంసగుణంశాంతం । ధ్యాయేత్తచ్చైవభాస్కర॥

ఓ భాస్కర! రెండోవాడు లేక ఒకడే దేవుడున్నాడని వేదము వక్కాణించుచున్నది; అతడు సత్తు, చిత్తు, ఆనంద మనను వీని రూపముగలవాడు; అతడు నిజముగా నామరూపాదిగుణములు లేనివాడు, అయినను ఇచ్ఛగలిగినప్పుడు నామరూపాది గుణములతో దివ్యదేహములను పరిగ్రహించుచున్నాడు; ఎప్పుడును పరమ శాంతుడు, అట్టి వానినే మనము ధ్యానింపవలయును.

86. భిన్నభిన్నాయథాభాషా । మతానివివిధానిచ ।
తథాపిభగవానేకః । పాతిసర్వంచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! ఏప్రకారముగా వేరువేరు భాషలు కలిగి యున్నవియో, ఆప్రకారముగానే నానావిధములయిన మతసిద్ధాంతములు కలిగి యున్నయవి; అయినను సర్వత్ర అన్నిటిని పరిపాలించుచు ఒకడే దేవుడున్నాడు.

87. నిరాకారోపిభగవాన్ । లోకానుగ్రహకామ్యయా ।
వహతీహానురూపాణి । వివిధానిహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! దేవుడు ఆకారములేనివాడై యున్నప్పటికిని, ప్రపంచమునకు తనకరుణారసమును గనుబఱుచుటకు నిచ్ఛయించి, ఈలోకమునందు అనేక విధములయిన చక్కని అవతారములను ఎత్తుచున్నాడు.

88. గౌరవార్థంమనుష్యాణాం । ప్రతిమాహిప్రతిష్ఠితాః ।
భావార్థంభగవద్బింబాః । దేవాగారేచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర! గౌరవమును మర్యాదను సూచించుటకొఱకు, మనుష్యులయొక్క చిత్రపటములును ఱాతిబొమ్మలును

ఏర్పఱుపబడుచున్నయవి ; అట్లే, భగవంతుని వైభవాది గుణములయొక్క భావన మానవకోటికి కలిగించుటకొఱకు, గుళ్లలో దేవప్రతినిధులుగా విగ్రహములు ప్రతిష్ఠింపబడుచున్నవి.

89. సువర్ణప్రతిమాయాంతు । నానాభాగేషునాస్తిహి ।
మూల్యభేదస్తథాభేదో । నత్రిమూర్తిషుభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! బంగారుబొమ్మలోని నానాభాగములందలి బంగారుయొక్క వెలలో నేప్రకారము వ్యత్యాసముండదో, అదేప్రకారము ముమ్మూర్తులగు బ్రహ్మ విష్ణు శివులందు నిజమైన భేదములేదు.

90. ఓంకారస్త్రివిధోభాతి । బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మనా ।
సృష్టిపాలనసంహారాన్ । కర్తుందేవోహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! ఓంకారస్వరూపుడైన భగవంతుడే సృష్టి సంరక్షణము సంహారము ననుకార్యముల నీప్రపంచమునందొనర్చుటకొఱకు బ్రహ్మవిష్ణుశివస్వరూపుడై వెలయుచున్నాడు.

91. నానాదేశస్థితాభక్తాః । నానాభాషోక్తనామభిః ।
స్తువంత్యేకంమహాదేవం । కుతోయుద్ధానిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! ఈప్రపంచమునందలి వివిధదేశవాసులైన భగవద్భక్తులందఱు నానావిధములయిన భాషలలోనిపేర్లతో నొక్కపరమేశ్వరునే స్తోత్రముజేయుచున్నారు; సంగతియిట్లుండగా, మనుష్యకోటిలో మతవిషయమయిన యుద్ధములును కలహములును వ్యర్థముగా ఏల నుండవలయును ?

92. ద్వైతాద్వైతవివాదేవా । శైవవైష్ణవవిగ్రహే ।
వృథాకాలంనకుర్వీత । భవేత్సాధుశ్చభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! ద్వైత మెచ్చైనదనియు, అద్వైత మెచ్చైనదనియు, శైవ మధికమైనదనియు వైష్ణవ మధికమైనదనియు నిట్టివివాదములందును కలహములందును కాలమును వ్యర్థముగా పోగొట్టకూడదు ; మనము మంచివారును దైవభక్తిపరులును అగుటకు ప్రయత్నింపవలయును.

93. స్వపితృప్రార్థనేలోకే । మధ్యవర్తీనిరర్థకః ।
భగవద్విషయేతద్వత్ । భవతిశ్రుణుభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! వినుము ! తనతండ్రితో నొకమనవిని చెప్పు కొనుటయందు మధ్యస్థుడు నిష్ప్రయోజకుడు ; అదేప్రకారముగా, భగవంతుని ప్రార్థించునట్టివిషయములో మధ్యవర్తి నిష్ప్రయోజకుడే.

94. తంత్రీవార్తాయథాక్షిప్రం । గమ్యస్థానాయగచ్ఛతి ।
తథాసద్భక్తవిజ్ఞప్తిః । పరంప్రాప్నోతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! తంతిసమాచార మేరీతిగా ఉద్దేశించిన చోటికి త్వరితముగా పోవుచున్నదియో, ఆరీతిగానే నిజమైన భక్తునియొక్క విన్నపములు భగవంతునియొద్దకు సూటిగా చేరుచున్నయవి.

95. నభవేదతిసంతుష్టః । సుఖేదుఃఖేనశోకభాక్ ।
సుఖదుఃఖమయోలోకః । దైవాధీనోహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! సౌఖ్యము మనకు సంప్రాప్తమైనప్పుడు మనము అత్యధికమైన సంతోషముతో విఱ్ఱవీగరాదు ; దుఃఖము గల్గినప్పుడు అత్యధికమైన వ్యసనములో మునిగిపోరాదు ; ఈప్రపంచము సుఖదుఃఖములు రెంటితో మిశ్రమైయున్నది. మఱి సర్వము భగవదిచ్ఛ ననుసరించియున్నదని మనమెఱుంగవలయును.

96. భగవన్నామవక్తాపి । దురాచారోభవేద్యది ।
నీచోనసత్పరిగ్రాహ్యః । విధ్యతీతోహిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! దేవునిపేర్లను సదావల్లించుచుండినప్పటికిని, చెడ్డనడవడిగలవాడైయున్నయెడల అతడు భగవదాజ్ఞలకు ఉల్లంఘించినవాడగుటవల్ల. పరమనీచుడును సజ్జనుల సహవాసమునకు అనర్హుడును అగుచున్నాడు.

97. దేవాగారసమోదేహః । హృద్దేశోమూలమందిరః ।
ఈశ్వరోభాతితత్రైవ । శుద్ధంచేత్తద్ధిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! మనచేహము దేవాలయమునకు సమానమైనది ; మన హృదయప్రదేశము మూలస్థానమువంటిది ; ఆ ప్రదేశము పరిశుద్ధముగా నున్నయెడల, భగవంతుడక్కడ నిక్కముగా ప్రకాశించును.

98. హృదయంపరిశుద్ధంచేత్ । సదాసద్భావయోగతః ।
దుష్టచింతావిహీనంచేత్ । దేవస్స్ఫురతిభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! ఎల్లప్పుడు మంచిమనస్సుతోగూడుకొని చెడ్డతలంపులు బొత్తిగావదలి, మనము మనహృదయమును పరిశుద్ధముగానుంచినయెడల భగవంతుడు మనకు గనబడును.

99. ధర్మసారోహ్యయంలోకః | మోక్షసారఃపరఃస్మృతః ।
సర్వసారోహిభగవాన్ । మోక్షమూలశ్చభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! ఇహలోకమునకు ధర్మమేసారవంతమైనది; పరలోకమునకు మోక్షమే సారమైనది ; ధర్మమునకును మోక్షమునకును ఆధారభూతుడుకాబట్టి, అన్నిటికిని సారతముడు భగవంతుడొక్కడే.

100. క్లేశార్జితధనేనేహ । గార్హస్థ్యంపాలయేత్సుధీః ।
లభేతభగవద్భక్త్యా । మోక్షానందంచభాస్కర ॥

ఓ భాస్కర ! బుద్ధిమంతు డీలోకములో కష్టపడి ధనమును సంపాదించి గృహస్థాశ్రమమును సరియైనరీతితో కాపాడుకొనవలయును ; మఱి దైవభక్తిమూలముగ గొప్పదైన మోక్షానందమును పొందవలయును.

ఆర్య ధర్మ బోధిని ముగిసెను.

End of the Sanskrit—Telugu Edition of the Arya Dharma Bodhini.

AUM.

A COMPLETE CATALOGUE

OF MR. PANDIYAJI'S BOOKS, &c.

THE HINDU EXCELSIOR SERIES.

This is a *cheap* English, Sanskrit, and Vernacular Series of books of useful knowledge, published *once a year* since 1884, at *Sat Chit Ananda Vilàs, Madras,* and is devoted exclusively to the cause of *Hindu Moral and Religious Progress.* The price of each Number of this Series depends on the quality and quantity of matter contained in it. It is edited by *Brahmasri* R. SIVASANKARA PANDIYAJI, B. A., F. T. S., *President-Founder of The Hindu Theological High School, Madras,* and has obtained very favourable opinions from celebrated literary men and journals of various parts of the world.

The following Numbers have already been published,—

I. Aryanîtimatabôdhini, *Ancient Aryan Wisdom,* containing great moral and religious truths from great Sanskrit authors, with Telugu, or Tamil, and English Translations. Price 4½ *annas.* (84 *pages, demy 12mo.*)

II. Samskrita Lókôkti Muktávali, *A Hand Book of Sanskrit Proverbs,* containing important Sanskrit proverbial sayings with Telugu, Tamil and English Translations. Price 5½ *annas.* (90 *pages, demy* 12*mo.*) (Second Edition *in the press.*)

III. Húna Lôkokti Hiravali, *A Hand Book of English Proverbs,* containing the best English proverbs with Telugu and English meanings, elaborate explanations, Sanskrit equivalents, &c. Price 11 *annas.* (242 *pages, demy* 12*mo.*)

IV. Angléya Sukavi Sûkti Sudha, *Modern British Wisdom*, containing the general principles of morality and religion, stated in the choicest and most convincing and effective words of eminent English authors, from Chaucer to the present time, with Telugu translations, elaborate explanations in Telugu and English; Sanskrit equivalents, &c. Price 10 *annas* (200 *pages, demy* 12*mo.*)

V. Bhagavannàma Sankírtana Ratnâvalì and Stuti Ratnávalì, *The Gem-Necklace of Divine Songs* and *The Gem-Necklace of Divine Praise*, containing excellent Sanskrit Stanzas and Songs in praise of God under different manifestations with *illustrations.* The *Introduction* contains an Essay in English on *Aryan Symbolism*, and the *Appendix* contains important authorities quoted from the sacred books of the Aryans on the unity of God and other points of the Aryan religion. Price 4½ *annas.* (52 *pages, demy* 8*vo.*)

VI. Ràmáyana Nïti Ratnávalí, *Moral Gems from the Ramayana*, being a stepping-stone to the study of the greatest epic poem of the world, containing excellent moral stanzas from Valmiki Ramayana, with Telugu, Tamil, and English translations, price 5 *annas.* (108 *pages demy* 12*mo.*) (Second edition *in the press.*)

VII. Arya Prasnóttara Ratnávalì, *The Aryan Catechism*, containing excellent moral and religious truths stated in exquisite Sanskrit (*Deva Nagari*) Stanzas by the great Aryan Reformer Sankaracharya in the form of questions and answers, with Telugu, Tamil, and English translations, &c. Price 4 *annas.* (84 *pages, demy* 12*mo.*)

VIII. Bhartrihari Nìti Satakam, *Moral Gems from Bhatrihari*, containing the celebrated Sanskrit moral stanzas of the sage Bhartrihari, with an English translation. Price 4½ *annas.*(40 *pages, demy* 12*mo.*) (Second edition *in the press.*)

IX. Mahábhárata Nīti Ratnávalí, *Moral Gems from the Mahabharata*, containing excellent moral stanzas from Vyasa's Mahabharata, with Telugu and English translations. Price 5 *annas*. Price of the *Sanskrit (Devanagarí)-English Edition* with *Tamil translation*, is 5 *annas*. (80 *pages, demy* 12*mo*).

X. Andhra Bála Nìti Bôdhini, *The Telugu Juvenile Moral Instructor*, containing excellent moral and religious maxims and facts and stories written in Telugu, with translations, &c. Price 2½ *annas*. (36 *pages, demy* 12*mo*.)

XI. Dravida Bála Níti Bôdhini, *The Tamil Juvenile Moral Instructor*, containing matter similar to Number XI in Tamil. Price 2½ *annas*. (48 *pages, demy* 12*mo*.)

XII. Upákhyàna Ratnávali, *Aryan Anecdotes*, containing excellent moral and religious anecdotes in English from ancient Aryan books. Price 6½*annas* (60 *pages, demy* 12*mo*.)

XIII. Arya Nîti Mata Sangraham, *Introductory Text Book of Hindu Ethics and Theology*, containing the fundamental doctrines of Hinduism in English with Sanskrit authorities and translations. Price 13 *annas*. (180 *pages, demy* 12*mo*.)

XIV. Arya Dharma Bôdhini, *Aryan Religious Instructor*, containing the essence of Aryan morals and religion in simple Sanskrit Stanzas with Telugu and Tamil translations. Price 4½ *annas*. (72 *pages, demy* 12*mo*.)

☞ All lovers of Hindu moral and religious progress, are earnestly requested to patronize the *Hindu Excelsior Series*.

1. *Empress of India and other poems in English* by R. Sivasankara Pandiyaji, B. A., F. T. S. Price 3 *annas*.

2. ప్రిన్సుఫుమేల్సు హిందూస్థాన సందర్శనము. A Telugu Prose work on "The Prince of Wales' Visit to India," by Kokkonda Venkataratnamu Pantulu Garu in two Parts. Price 1 R. 2 *As*.

3. శ్రీకనకాంబికా వ్యాఘ్రేశ్వరస్తుతిః. A Sanskrit Poem by the same Author. Price 3 *As.*

4. ఆంధ్ర హూణ భాషాంతరీకరణ చింతామణి, The *Telugu and English Translation Guide* (in two parts), containing full and valuable hints on translation from Telugu into English and *vice versa*, &c., edited by R. Sivasankara Pandiyaji, B. A., F. T. S., *Telugu Examiner in the University of Madras for many years. Price* 5 *As. for each* Part.

N. B. TO PURCHASERS OF THE TWO PARTS TOGETHER, THE COMPLETE GUIDE WILL BE SOLD FOR NINE ANNAS A COPY.

"We must say it has been got up with the Compiler's usual taste and ability. It is a conscientious and honest effort to teach translation from Telugu into English and *vice versa.* The author is a true patriot, and, as such, deserves every encouragement in his literary labors, in which he has embarked not for lucre's sake but for the true benefit of the rising generation."—*The People's Friend, Madras*

5. An English Lecture by Mr. Pandiyaji on *Practical Methods of imparting moral and religious Education to Indian youth.* Price 1½ Anna.

6. " " on *The Moral Education of Indian youth.* Price 1½ Anna.

7. " " on *Comparison of Religions.* Price 1½ Anna.

8. " " on *Symbolism and Idol-Worship.* Price 1½ Anna.

9. " " on *Sandhyavandanam. Price* 1½ *Anna.*

10. " " on *The True Meaning of Maha Linga.* Price 1½ Anna.

11. " " on *The Present State of the Natives of India.* Price 1½ Anna.

12. " " on *The Duties of the Natives of India.* Price 1½ Anna.

13. *The Miniature Hindu Excelsior Series, English Number I—Hindu Religious Reform and other articles.* Price 1½ Anna.

14. *The M. H. E. Series, English Number II.—The True Meaning of Aryan Religious Marks.* Price 1½ Anna.

15. *The M. H. E. Series, English Number III.—Epitome of Hindu Theology and Ethics.* Price 1½ Anna.

16. *The M. H. E. Series, English Number IV.—Navaratri Festivities at Ramnad and other articles.* Price 1½ Anna.

17. *The M. H. E. Series, Telugu Number I.—The Essential Qualifications of a Salvation-seeker.* Price 1½ Anna.

18. *The M. H. E. Series, Telugu Number II.—Aryan Religious Dialogue and other articles.* Price 1½ Anna.

19. *The M. H. E. Series, Tamil Number I.—The Essential Qualifications of a Salvation-seeker.* Price 1½ Anna.

20. *The M. H. E. Series, Tamil Number II.—Aryan Religious Dialogue, and other articles.* Price 1½ Anna.

21. *Five Hundred Sanskrit Devotional Stanzas by Mr. Pandiyaji.* Price 4½ Annas.

22. *The Hindu School Prayer with illustrations.* Price 1½ Anna.

23. *Sanskrit Devotional Songs by Mr. Pandiyaji.* Price 1½ Anna.

N. B. The above prices include Indian postage and packing charges ; all previous catalogues of the above Books and Pamphlets are hereby cancelled. Coupons of money-orders should state clearly the object of remittance and remitter's name. Not-paid or insufficiently stamped letters, &c, will not be received. Mere enquiries without a reply card or a stamp, will not be attended to. As there is only *a limited number* of copies of these books on hand, apply soon *with remittance* to the EDITOR OF THE HINDU EXCELSIOR SERIES, *Sat Chit Ananda Vilas*, MADRAS. 1st November, 1896.

SELECT OPINIONS ON THE HINDU EXCELSIOR SERIES.

1. "Your attempt to popularize among your countrymen, the superior moral sentiments contained in our ancient classics, deserves the warmest acknowledgements of the People of India. I am free to bear my testimony to the care and judgment with which the proverbs and remarkable sayings have been selected, aud the able manner in which they have been explained in English. I wish your publication every success."—*Dr. Rajendralal Mitra, C. I. E., &c., President of the Royal Asiatic Society, &c.—Calcutta.*

2. "I think your work to be very interesting, and I sincerely hope it will meet with approval everywhere."—*Rajah Sir Surender Mohun Tagore, Knight, Mus. Doc., C. I. E., M. R. A. S., F. R. S. L., &c.—Calcutta.*

3. "Moral Gems from the *Ramayana* and the *Mahabharata* will do the best good to the public and credit to yourself."—*Rajah Sir T. Madhava Row, K. C. S. I., Late Prime Minister to His Highness the Maharajah Guickwar of Baroda.*

4. 'I have glanced over the three Numbers of the Hindu Excelsior Series you have kindly sent me, and have no hesitation in informing you that, in my opinion, such publications will prove very useful to our people.'—*The Hon. Mr. Justice Nanabhai Haridas, B. A., L. L. B., Bombay.*

5. "I have been able to look into a considerable portion of the book and much pleased with what I saw. The book shows marks of much industry and successful industry, and will, I hope, be successful

in accomplishing the end you have in view. I need only express the pleasure I have felt in looking into your pages and noticing the many parallels that you have drawn attention to. I wish you success in achieving the end for which you are working."—*The Hon. Mr. Justice Kashinath Trimbak Telang, M. A., L. L. B., Bombay.*

6. "The selections are excellent."—*The Hon Mr. Justice Gurudas Bannerjee, Vice-Chancellor of the University of Calcutta.*

7. 'I think the moral and religious instructions ought to be of great use to young Hindu minds. I think it is admirably got up and, I am sure, it will be of great service to our youths who, I am sorry to observe, have no standard at present for moral and religious culture in the educational establishments.'—*The Hon'ble Rajah Gajapati Rao, late Member, Legislative Council, Madras.*

8. 'I really admire your untiring energy and firm patriotism. No amount of work will tire you, and the love you bear to our country and people seems to be inexhaustible. The regeneration of our land is a worthy purpose, and I do not think that it can be really effected except by rousing in the minds of our people a worthy and noble love of their country and a pride for their past national history. If I mistake not the meaning of your labors, they are directed towards this end. I wish you every success. The little book you sent me is very interesting. The collection of the proverbial expressions in it seems to have evidently been made with much care and judgment. It is a noble idea of yours to make known to all our people the sentiments of our ancestors'—

M. R. Ry. C. Chandrasekhara Sastrula Varu, B. A., F. M. U., *Principal, Maharajah's College, Vizianagram.*

9. "The quotations are very instructive and of recurring value in social and domestic life. The educated old man as well as the schoolboy can unweariedly read the stanzas and proverbs as 'friends in need.' I have read with deep interest and unmixed satisfaction the *Excelsior Series.*"—*M. R. Ry., A. Sankarier Avergal, B. A., P. F. H. S., Dewan Peishcar, Cochin.*

10. 'I have read with interest your *Necklace of Sanscrit Proverbs* and hope it will find a large sale in and out of schools.'—*M. R. Ry., V. Kistnama Chariar Avergal, F. M. U., Registrar of Books, Madras.*

11. 'I read your recent book, Samskrita Lokokti Muktavali, with considerable interest. The work would be of great use to students reading Sanskrit and to others. It supplies the place of Barttlet's Quotations in Sanscrit. I honor those who labour for the advancement of the Indian Vernaculars.'—*M. R. Ry. T. Ramanatha Iyer Avergal, B. A., L. T., Vernacular Superintendent, Pacheappa's College, Madras.*

12. 'Your object is a laudable one and appears to have been ably and zealously undertaken.'—*His Excellency Lord Reay, L. L. D., C. I. E., &c., &c., Governor of Bombay.*

13. 'The selection of Proverbs is very interesting, and the moral maxims are excellent.'—*The Hon. W. W. Hunter, L. L. D., C. I. E., President of the Indian Education Commission, Calcutta.*

14. 'Many thanks for the copy of your little book on Morality and Religion. I am glad to see you working so indefatigably. Many of the maxims

are beautiful and pointed.'—*Dr. D. Duncan, M. A., D. Sc., Principal and Professor of Mental and Moral Science, Presidency College, Madras.*

15. 'I thank you very much for the books you have sent. I symyathize with your objects and am glad to see the perseverance with which you labour to attain them. The volume seems to me really likely to be useful.'—*The Rev. Dr. W. Miller, M. A., L. L. D., C. I. E., Principal, Christian College, Madras.*

16. 'I think you have made an excellent selection, and I hope your book will meet with the success which it deserves.'—*D. M. Cruickshank Esq., M. A., Professor, Ernaculam College, Cochin State.*

17. 'These betray large amount of labour and research which deserves extensive recognition. The English proverbs have been selected with judgment, and the English explanations appear accurate and often ingenious. The object you have at heart is certainly a high and admirable one, and I trust you will meet with sufficient encouragement to induce you to carry out your plan in its entirety.' —*John Adam Esq., M. A.,* F. M. U. *Principal of Pacheappah's College, Madras.*

18. 'A very praiseworthy collection and a happy illustration of the advantages of English education in India; the compiler being a Hindu resident in Madras.'—*The Literary World, London.*

19. 'We have much pleasure in recommending this book which ought to be in the hands of every Hindu youth. The selections have been judiciously made and conveniently grouped under classified headings.'—*The Theosophist, Madras.*

20. 'The object our author has in view is dear to the heart of every one of us, and we cordially recognise his sincerity, industry, and ability in striving to realize it. The book will be interesting to the scholar and the moralist. We have read his books with interest ourselves and can recommend them to others.'—*The Harvest Field, Bangalore.*

21. 'The scheme of the Excelsior Series is very commendable. It is intended to impart instruction in morality and religion, by issuing cheap handy books treating of different subjects in an attractive form. We wish cordial success to Mr. Pandiyaji's efforts.'—*The Indu Prakash, Bombay.*

22. "In his selection, our Author has shown sound judgment, and some of his explanations are unexceptionable."—*The Christian College Magazine, Madras.*

23. 'The English (part) is exceedingly well done. His work is an excellent one.'—*The Liberal and the New Dispensation.*—*Calcutta.*

24. "R. Sivasankara Pandiyaji, a well-known Gujarati gentleman of Madras, is showing a laudable zeal in the moral and religious instruction of his countrymen. He deserves the sincere thanks of the native community for his efforts on behalf of Hindu revival."—*The Hindu, Madras.*

25. "Mr. Pandiyaji is doing good work in issuing the *Hindu Excelsior Series*, and his efforts to stimulate the moral and religious progress of his countrymen deserve support from all who take an interest in young India, while his attempts to popularize the best precepts taught in India's ancient classics deserve every success."—*The Madras Mail.*

THE MINIATURE HINDU EXCELSIOR SERIES.

"As a supplement to his well-known *Hindu Excelsior Series,* Mr. Pandiyaji of the Theological High School, Madras, has been of late issuing from time to time, under the title "*The Miniature Hindu Excelsior Series*" a number of useful little pamphlets in English, Telugu, &c., containing very valuable hints and monographs on various interesting points connected with Aryan Ethics and Theology."
—*The Hindu.*

The following letter was received by Mr. Pandiyaji from Rajah Sir T. Madhava Rao, K. C. S. I., late Prime Minister of His Highness the Guickwar of Baroda, in connection with his Lecture on "*The Duties of the Natives of India to their Rulers and their Country.*"

Mylapore, Madras, 18th May 1888.

"My dear Sivasankara Pandiyaji.—I have just read in this morning's *Times* your excellent lecture at Komaleswarempettah. I cannot think of anything else before writing a line to you to congratulate you on the great public service you have thus performed. I strongly feel that you have given expression to the wisest and maturest ideas which India now needs for her guidance. If such ideas spread and influence the great communities of this land, the results will be great and beyond conception. I hope many will follow your footsteps in your noble and earnest good works.

Yours very truly,

(Signed.) T. MADAVA RAO."

The following are extracts from a leading article in the *Madras Times* of the 21st May, 1888:

"None of our readers who perused, with any care, the admirable address of Mr. R. Sivasankara Pandiyaji which we published in our issue of the 18th instant, will have been surprised that it should have elicited the warm encomium bestowed upon it, by that veteran statesman, Rajah Sir T. Madhava Rao, in his letter which appeared in the *Madras Times* of Saturday last."

"Mr. R. Sivasankara Pandiyaji and many other kindred spirits amongst the educated natives have recognised the scope which presents itself to their class for the propogation of the truest spirit of reform by inducing the masses of the subject races in this empire, by slow degrees, to alter their aspirations, and to lay aside their fears."

"The methods suggested by Mr. R. Sivasankara Pandiyaji are as simple and practical as can be, but, of them all, none more commends itself to us than his proposal that educated natives should practise, in meetings and otherwise, a closer intercourse with the peasants and middle class men in the villages."

Important Notice to all Lovers of Hindu Moral and Religious Progress.

I am prepared to deliver Lectures in *Gujarati*, *Telugu*, *Tamil*, or *English* on any subject connected with ARYAN MORALITY AND RELIGION, *once a week* on any day between 6 P. M. and 8 P. M., in *Madras* or in any *out-station* within easy reach of Madras, if any gentleman kindly undertakes to organize orderly meetings and to bear their expenses, including my travelling charges, if any.

SAT CHIT ANANDA VILAS, Madras, 1st Dec. 1896.

R. SIVASANKARA PANDIYAJI,
Editor and Proprietor of
The Hindu Excelsior Series.

PRINTED AT THE MADRAS RIPON PRESS,
316, Thumbu Chetty Street, Madras.